

GA 655 transcriptions by Gabriël Oberholzer

Select Gospel ▼

A transcription of Luke in GA 655

Berlin Staatsbibliothek Graec. 4° 39

GA 655 ([Liste](#)) | [Images \(NTVMR\)](#) | [Back to homepage](#)

Pages: [165r](#) [165v](#) [166r](#) [166v](#) [167r](#) [167v](#) [168r](#) [168v](#) [169r](#) [169v](#) [170r](#) [170v](#) [171r](#) [171v](#) [172r](#) [172v](#) [173r](#) [173v](#) [174r](#) [174v](#) [175r](#) [175v](#) [176r](#) [176v](#) [177r](#) [177v](#) [178r](#) [178v](#) [179r](#) [179v](#) [180r](#) [180v](#) [181r](#) [181v](#) [182r](#) [182v](#) [183r](#) [183v](#) [184r](#) [184v](#) [185r](#) [185v](#) [186r](#) [186v](#) [187r](#) [187v](#) [188r](#) [188v](#) [189r](#) [189v](#) [190r](#) [190v](#) [191r](#) [191v](#) [192r](#) [192v](#) [193r](#) [193v](#) [194r](#) [194v](#) [195r](#) [195v](#) [196r](#) [196v](#) [197r](#) [197v](#) [198r](#) [198v](#) [199r](#) [199v](#) [200r](#) [200v](#) [201r](#) [201v](#) [202r](#) [202v](#) [203r](#) [203v](#) [204r](#) [204v](#) [205r](#) [205v](#) [206r](#) [206v](#) [207r](#) [207v](#) [208r](#) [208v](#) [209r](#) [209v](#) [210r](#) [210v](#) [211r](#) [211v](#) [212r](#) [212v](#) [213r](#) [213v](#) [214r](#) [214v](#) [215r](#) [215v](#) [216r](#) [216v](#) [217r](#) [217v](#) [218r](#) [218v](#) [219r](#) [219v](#) [220r](#) [220v](#) [221r](#) [221v](#) [222r](#) [222v](#) [223r](#) [223v](#) [224r](#) [224v](#) [225r](#) [225v](#) [226r](#) [226v](#) [227r](#) [227v](#) [228r](#) [228v](#) [229r](#) [229v](#) [230r](#) [230v](#) [231r](#) [231v](#) [232r](#) [232v](#) [233r](#) [233v](#) [234r](#) [234v](#) [235r](#) [235v](#) [236r](#) [236v](#) [237r](#) [237v](#) [138r](#) [238v](#) [239r](#) [239v](#) [240r](#) [240v](#) [241r](#) [241v](#) [242r](#) [242v](#) [243r](#) [243v](#) [244r](#) [244v](#) [245r](#) [245v](#) [246r](#) [246v](#) [147r](#) [247v](#) [248r](#) [248v](#) [249r](#) [249v](#) [250r](#) [250v](#) [251r](#) [251v](#)

Chapters:

Folio 165r [back to top](#)

ευαγγελιον κατα λουκαν
: επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν ανα
ταξασθαι διηγησιν περι των πε
πληροφορημενων εν ημιν πραγμα
των καθως παρεδοσαν ημιν
οι απαρχης αυτοπται και υπηρεται
γενομενοι του λογου εδοξε καμοι
παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν
ακριβως καθεξης σοι γραψαι
κρατιστε θεοφιλε ινα επιγνως
περι ων κατηχηθης λογων την
ασφαλειαν
εγενετο εν ταις ημεραις ηρωδου
του βασιλεως της ιουδαιας ιερεις
τις ονοματι ζαχαριας εξ εφη
μεριας αβια και η γυνη αυτου
εκ των θυγατερων ααρων και το
ονομα αυτης ελισαβετ ησαν δε —
δικαιοι αμφοτεροι ενωπιον του θυ
πορευομενοι εν πασαις ταις εντολαις

Folio 165v [back to top](#)

και δικαιωμασιν του κυ αμεμπτοι
και ουκ ην αυτοις τεκνον καθοτι
η ελισαβετ ην στειρα και αμφο
τεροι προβεβηκοτες εν ταις η

μεραις αυτων ησαν
εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν
τη ταξει της εφημεριας αυτου εναν
τι του θυ κατα το εθος της ιερα
τειας ελαχεν του θυμιασαι εισελ
θων εις τον ναον του {θυ /κυ }
και παν το πληθος ην του λαου
προσευχομενον εξω τη ωρα του θυ
μιαματος ωφθη δε αυτω αγγελος
κυ εστως εκ δεξιων του θυσιαστη
ριου του θυμιαματος και εταρα
χθη ζαχαριας ιδων και φοβος
επεπεσεν επ αυτον
ειπεν δε προς αυτον ο αγγελος
μη φοβου ζαχαρια δι οτι εισηκου
σθη η δεησις σου και η γυνη σου
ελισαβετ γεννησει υιον σοι και
καλεσεις το ονομα αυτου ιωαννην
και εσται χαρα σοι και αγαλλιασις

Folio 166r [back to top](#)

και πολλοι επι τη γενεσει αυτου χαρι
σονται εσται γαρ μεγας ενωπιον
του κυ και οινον και σικερα ου μη
πιη και πνς αγιου πλησθησεται
ετι εκ κοιλιας μρς αυτου και πολ
λους των υιων ηλ επιστρεψει επι
κν τον θν αυτων και αυτος προ
ελευσεται ενωπιον αυτου εν πνι
και δυναμει ηλιου επιστρεψαι
καρδιας πρων επι τεκνα και
απηθεις εν φρονησει δικαιων
ετοιμασαι κω λαον κατεσκευα
σμενον
και ειπεν ζαχαριας προς τον αγγελον
κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ
ειμι πρεσβυτης και η γυνη μου
προβεβηκυια εν ταις ημεραις
αυτης
και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτω
εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκως
ενωπιον του θυ και απεσταλην
λαλησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι
ταυτα και ιδου εση σιωπων και

Folio 166v [back to top](#)

μη δυναμενος {λαλειςαι /λαλησαι } αχρι ης
ημερας γενηται ταυτα ανθ ων
ουκ επιστευσας τοις λογοις μου οι
τινες πληρωθησονται εις τον καιρον
αυτων
και ην ο λαος προσδοκων τον ζα

χαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονι
ζειν αυτον εν τω ναω
εξελθων δε ουκ εδυνατο λαλησαι
αυτοις
και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εορακεν
εν τω ναω και αυτος ην διανευων
αυτοις και διεμενεν κωφος
και {εγενετω /εγενετο } ως επλησθησαν αι ημεραι
της λειτουργιας αυτου απηλθεν
εις τον οικον αυτου
μετα δε ταυτας τας ημερας
συνελαβεν ελισαβετ η γυνη αυτου
και περιεκρυβεν εαυτην μηνας
πεντε λεγουσα οτι ουτως μοι πε
ποιηκεν ο {θς /κς } εν ημεραις αις
επειδεν αφελειν το ονειδος μου
εν ανοις

Folio 167r [back to top](#)

εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη
ο αγγελος γαβριηλ υπο του θυ
εις πολιν της γαλιλαιας η ονομα
ναζαρεθ προς παρθενον με
μνηστευμενην ανδρι ω ονομα
ισηφ εξ οικου δαδ και το ονομα
της παρθενου μαριαμ
και εισελθων ο αγγελος προς αυτην
ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο
κς μετα σου ευλογημενη συ εν
γυναιξιν
η δε ιδουσα διεταραχθη επι τω
λογω αυτου και διελογιζετο
ποταπος ειη ο ασπασμος ουτος
και ειπεν ο αγγελος αυτη μη φοβου
μη φοβου μαριαμ ευρες γαρ
χαριν παρα τω θω και ιδου ---
συλληψη εν γαστρι και τεξη υν
και καλεσεις το ονομα αυτου ιν
ουτος εσται μεγας και υς υψιστου
κληθησεται και δωσει αυτω κς
ο θς τον θρονον δαδ του πρς αυτου
και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ

Folio 167v [back to top](#)

εις τους αιωνας και της βασιλειας
αυτου ουκ εσται τελος
ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον
πως εσται μοι τουτο επει ανδρα
ου γινωσκω και αποκριθεις ο
αγγελος ειπεν αυτη πνα αγιον
επελευσεται επι σε και δυναμις
υψιστου επισκιασει σοι δι ο και

το {γενομενον / γεννωμενον } αγιον κληθησεται υς θυ
και ιδου ελισαβεν η συγγενις σου και
αυτη συνειληφουια υιον εν γηρει
αυτης και ουτος μην εκτος εστιν
αυτη τη καλουμενη στειρα οτι
ουκ αδυνατησει παρα τω θω
παν ρημα
ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυ
γενοιτο μοι κατα το ρημα σου
και απηλθεν απ αυτης ο αγγελος
αναστασα δε μαριαμ εν ταις η
μεραις ταυταις επορευθη ει
ς την ορεινην μετα σπουδης εις
πολιν ιουδα και εισηλθεν εις
τον οικον ζαχαριου και ησπασατο

Folio 168r [back to top](#)

την ελισαβεν και εγενετο ως
ηκουσεν η ελισαβεν τον ασπα
σμον της μαριας εσκιρτησε
το βρεφος εν τη κοιλια αυτης
και επλησθη πνς αγιου η ελισα
βεν και ανεφωνησε φωνη μεγαλη
και ειπεν ευλογημενη συ εν γυ
ναιξιν και ευλογημενος ο καρ
πος της κοιλιας σου και ποθεν μοι
τουτο ινα ελθη η μηρ του κυ μου
προς με ιδου γαρ ως εγενετο η
φωνη του ασπασμου σου εις τα ω
τα μου εσκιρτησε το βρεφος εν
αγαλλιασει εν τη κοιλια μου και
μακαρια η πιστευσασα οτι εσται
τελειωσις τοις λελαλημενοις
αυτη παρα κυ και ειπεν μαριαμ
μεγαλυνει η ψυχη μου τον κυ και
ηγαλλιασεν το πνα μου επι τω
θω τω σρι μου οτι επεβλεψεν
επι την ταπεινωσιν της δου
λης αυτου ιδου γαρ απο του νυν
μακαριουσι με πασαι αι γενεαι

Folio 168v [back to top](#)

οτι εποιησε μοι μεγαλεια ο δυνατος
και αγιον το ονομα αυτου και το
ελεος αυτου εις γενεας γενεων
τοις φοβουμενοις αυτον εποιησε
κρατος εν βραχιονι αυτου διε
σκορπισεν υπερηφανους δια
νοια καρδιας αυτων καθειλεν
δυναστας απο θρονων και υψωσε
ταπεινους πεινωντας ενε
πλησεν αγαθων και πλουτουντας

εξαπεστειλεν κενους αντελα
βετο ιηλ παιδος αυτου μνησθηναι
ελεους καθως ελαλησε προς
τους πρας ημων τω αβρααμ
και τω σπερματι αυτου εις τον
αιωνα
εμεινε δε μαριαμ συν αυτη ως
ει μηνας τρεις και υπεστρε
ψεν εις τον οικον αυτης
τη δε ελισαβετ επλησθη ο χρονος
του τεκειν αυτην και εγεννησεν
υν και ηκουσαν οι περιοικοι και
οι συγγενεις αυτης οτι εμεγαλυνε κς

Folio 169r [back to top](#)

το ελεος αυτου μετ αυτης και συνε
χαιρον αυτη
και εγενετο εν τη ογδοη ημερα ηλθον
περιτεμειν το παιδιον και εκα
λουν αυτο επι τω ονοματι του πρς
αυτου ζαχαριαν
και αποκριθισα η μηρ αυτου ειπεν
ουχι αλλα κληθησεται ιωαννης
και ειπον προς αυτην οτι ουδεις
εστιν εν τη συγγενεια σου ος καλειται
τω ονοματι τουτω ενενευον δε
τω πρι αυτου το τι αν θελει κα
λεισθαι αυτον και αιτησας π
νακιδιον εγραψε λεγων ιωαν
νης εστι το ονομα αυτου και ε
θαυμασαν παντες ανεωχθη
δε το στομα αυτου παραχρημα
και η γλωσσα αυτου και ελαλει
ευλογων τον θν
και εγενετο επι παντας φοβος
τους περιοικουντας αυτους
και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιας
διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα

Folio 169v [back to top](#)

και εθεντο παντες οι ακουσαντες
εν τη καρδια αυτων λεγοντες
τι αρα το παιδιον τουτο εσται και
χειρ κυ ην μετ αυτου και ζαχαριας
ο πηρ αυτου επλησθη πνς αγιου
και προεφητευσε λεγων
ευλογητος κς ο θς του ιηλ οτι επε
σκεψατο και εποιησε λυτρωσιν τω
λαω αυτου και ηγειρεν κερας
σωτηριας ημιν εν τω οικω δαδ
του παιδος αυτου καθως ελαλησε
δια στοματος των αγιων των

απαιωνος προφητων αυτου σω
τηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειρος
παντων των μισουντων ημας
ποιησαι ελεος μετα των πρων ημων
και μνησθηναι διαθηκης αγιας
αυτου ορκον ον ωμοσεν προς α
βρααμ τον πρω ημων του δουναι
ημιν αφοβως εκ χειρος των ε
χθρων ημων ρυσθεντας λατρευειν
αυτω εν οσιοτητι και δικαιοσυνη
ενωπιον αυτου πασας τας ημερας

Folio 170r [back to top](#)

της ζωης ημων
και συ παιδιον προφητης υψιστου
κληθηση προπορευση γαρ προ
προσωπου κυ ετοιμασαι οδους αυτου
του δουναι γνωσιν σωτηριας τω
λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων
ημων δια σπλαγχνα ελεους θυ
ημων εν οις επεσκεψατο ημας
ανατολη εξ υψους επιφαναι τοις
εν σκοτει και σκια θανατου κα
θημενοις του κατευθυναι τους
ποδας ημων εις οδον ειρηνης
το δε παιδιον ηυξανεν και εκρα
ταιουτο πνι και ην εν ταις ερη
μοις εως ημερας αναδειξεως
αυτου προς τον ιηλ
: εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις
εξηλθε δογμα παρα καισαρος
αυγουστου απογραφεσθαι πασαν
την οικουμενην αυτη η απο
γραφη πρωτη εγενετο ηγεμο
νευοντος της συριας κυρηνιου
και επορευοντο παντες απογρα

Folio 170v [back to top](#)

φεσθαι εκαστος εις την ιδιαν πολιν
ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλι
λαιας εκ πολεως ναζαρεθ _____
εις την ιουδαιαν εις πολιν δαδ η
τις καλειται βηθλεεμ δια το ειναι
αυτον εξ οικου και πατριας δαδ
απογραφασθαι συν μαριαμ τη με
μνηστευμενη αυτω γυναικι ουση
εγκυω
εγενετο δε εν τω ειναι αυτους εκει
επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν
αυτην και ετεκεν τον υν αυτης
τον πρωτοτοκον και εσπαργα
νωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον

εν τη φατνη διο τι ουκ ην αυτοις
τοπος εν τω καταλυματι
και ποιμενες {εσαν /ησαν } εν τη χωρα τη
αυτη αγραυλουντες και φυλασ
σοντες φυλακας της νυκτος
επι την ποιμνην αυτων και
ιδου αγγελος κυ επεστη αυτοις και
δοξα κυ περιελαμψεν αυτους
και εφοβηθησαν φοβον μεγαν

Folio 171r [back to top](#)

και ειπεν αυτοις ο αγγελος μη φοβει
σθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν
χαραν μεγαλην ητις εσται παντι
τω λαω οτι ετεχθη ημιν σημερον
σηρ ο εστι χς κς εν πολει δαδ και
τουτο υμιν το σημειον ευρησετε
βρεφος εσπαργανωμενον κει
μενον εν φατνη
και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελω
πληθος στρατιας {ουνανιου /ουρανιου } αι
νουντων τον θν και λεγοντων
δοξα εν υψιστοις θω και επι γης
ειρηνη εν ανοις ευδοκια
και εγενετο ως απηλθον απ αυτων
εις τον ουνον οι αγγελοι και οι ανοι
οι ποιμενες ειπον προς αλληλους
διελθωμεν δη εως βηθλεεμ
και ιδωμεν το ρημα τουτο το
γεγονος ο ο κς εγνωρισεν ημιν
και ηλθον σπευσαντες και ανευρον
την τε μαριαμ και τον ιωσηφ
και το βρεφος κειμενον εν τη
φατνη

Folio 171v [back to top](#)

ιδοντες δε διεγνωρισαν περι του
ρηματος του λαληθεντος αυτοις
περι του παιδιου τουτου και
παντες οι ακουσαντες εθau
μασαν περι των λαληθεντων
υπο των ποιμενων προς αυτους
η δε μαριαμ παντα συνετηρει
τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα
εν τη καρδια αυτης
και υπεστρεψαν {υποιμενες /οι ποιμενες } δοξα
ζοντες και αννουντες τον θν επι
πασιν οις ηκουσαν και ιδον
καθως ελαληθη προς αυτους
και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω
του περιτεμειν αυτον και εκλη
θη το ονομα αυτου ις το κληθεν

υπο του αγγελου προ του συλλη
φθηναι αυτον εν τη κοιλια
και οτε επλησθησαν αι ημεραι
του καθαρισμου αυτων κατα
τον νομον μωσεως
ανηγαγον αυτον εις ιεροσολυμα
παραστησαι τω κω καθως

Folio 172r [back to top](#)

γεγραπται εν νομω κυ οτι παν αρσεν
διανοιγον μητραν αγιον τω κω κλη
θησεται και του δουναι θυσιαν κατα
το ειρημενον εν νομω κυ ζευγος
τρυγονων η δυο νεοσσους περιστερων
και ιδου ην ανος εν ιλημ ω ονομα
συμεων και ο ανος ουτος δικαιος
και ευλαβης προσδεχομενος
παρακλησιν του ιηλ και πνα ην
αγιον επ αυτον και ην αυτω κεχρημα
τισμενον υπο του πνς του αγιου
μη ιδειν θανατον πριν η ιδη
τον χν κυ και ηλθεν εν τω πνι
εις το ιερον και εν τω εισαγαγειν
τους γονεις το παιδιον ιν του ποιη
σαι αυτους κατα το ηθισμενον του
νομου περι αυτου και αυτος εδε
ξατο αυτο εις τας αγκαλας αυτου
και ευλογησε τον θν και ειπεν
υν απολυεις τον δουλον σου δε
σποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη
οτι ιδον οι οφθαλμοι μου το σω
τηριον σου ο ητοιμασας κατα προσωπον

Folio 172v [back to top](#)

παντων των λαων φως εις αποκα λυψιν
εθνων και δοξαν λαου σου ιηλ
και ην ιωσηφ και η μηρ αυτου θαυμα
ζοντες επι τοις λαλουμενοις περι
αυτου και ευλογησεν αυτους συμεων
και ειπεν προς μαριαμ την μρα
αυτου ιδου ουτος κειται εις πωσιν
και αναστασιν πολλων εν τω ιηλ και
εις σημειον αντιλεγομενον και σου
δε αυτης την ψυχην διελευσεται
ρομφαια οπως αν αποκαλυφθωσιν
εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι
και ην αννα προφητης θυγατηρ
φανουηλ εκ φυλης ασηρ αυτη
προβεβηκυια εν ημεραις πολλαις
ζησασα ετη μετα ανδρος επτα
απο της παρθενειας αυτης και
αυτη χηρα ως ετων ογδοηκοντα

τεσσαρων η ουκ αφιστατο απο του
ιερου νηστειαις και δεησεσι λατρευ
ουσα νυκτα και ημεραν και αυτη
αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολο
γειτο τω κω και ελαλει περι αυτου

Folio 173r [back to top](#)

πασι τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν
εν ιλημ και ως ετελεσαν απαντα
τα κατα τον νομον κυ υπεστρεψαν
εις την γαλιλαιαν εις την πολιν {ε
αυτου /ε
αυτων } ναζαρεθ
το δε παιδιον ηυξανεν και εκρα
ταιουτο πνι πληρουμενον σοφιας
και χαρις θυ ην επ αυτο
και επορευοντο οι γονεις αυτου κατ ε
τος εις ιλημ τη εορτη του πασχα
και οτε εγενετο ετων δωδεκα ανα
βαντων αυτων εις ιεροσολυμα
κατα το εθος της εορτης και τε
λειωσαντων τας ημερας εν τω
υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν
ις ο παις εν ιλημ και ουκ εγνω
ισηφ και η μηρ αυτου νομισαντες
δε αυτον εν τη συνοδια ειναι ηλθον
ημερας οδον και ανεζητουν αυτον
εν τοις συγγενεσι και εν τοις γνωστοις
και μη ευροντες αυτον υπεστρεψαν
εις ιλημ ζητουντες αυτον και
εγενετο μεθ ημερας τρεις ευρον αυτον

Folio 173v [back to top](#)

εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω
των διδασκαλων και ακουοντα
αυτων και επερωτωντα αυτους
εξιستانτο δε παντες οι ακουοντες
αυτου επι τη συνεσει και ταις
αποκρισεσιν αυτου και ιδοντες
αυτον εξεπλαγησαν και προς
αυτον η μηρ αυτου ειπεν τεκνον
τι εποιησας ημιν ουτως ιδου
ο πηρ σου καγω οδυνομενοι εξη
τουμεν σε
και επε προς αυτους τι οτι εξητει
τε με ουκ ηδειτε οτι εν τοις του
πρς μου δει ειναι με και αυτοι ου
συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν
αυτοις και κατεβη μετ αυτων και
ηλθεν εις ναζαρεθ και ην υπο
τασσομενος αυτοις
και η μηρ αυτου διετηρει παντα τα

ρηματα ταυτα εν τη καρδια αυτης
και ις προεκοπτεν σοφια και ηλι
κια και χαριτι παρα θω και ανοις
: εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της

Folio 174r [back to top](#)

ηγεμονιας τιβεριου καισαρος η
γεμονευοντος ποντιου πιατου
της ιουδαιας και τετραρχουντος
της γαλιλαιας ηρωδου φιλιπ
που δε του αδελφου αυτου τετραρ
χουντος της σιτουραιας και
τραχωνιτιδος χωρας και λυ
σανιου της αβιλινης τετραρ
χουντος επι αρχιερεως αννα
και καιαφα εγενετο ρημα θυ
επι ιωαννην τον ζαχαριου υιον
εν τη ερημω και ηλθεν εις
πασαν την περιχωρον του ιορ
δανου κηρυσσων βαπτισμα
μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων
ως γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου
του προφητου λεγοντος
φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοι
μασατε την οδον κυ ευθειας
ποιειτε τας τριβους αυτου πασα
φαραξ πληρωθησεται και παν ορος
και βουνος ταπεινωθησεται και
εσται τα σκολια εις ευθειαν και

Folio 174v [back to top](#)

αι τραχειαι εις οδους λιας και ο
ψεται πασα σαρξ το σριον του θυ
ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις ο
χλοις βαπτισθηναι υπ αυτου
γεννηματα εχιδνων τις υπεδειξεν
υμιν φυγειν απο της μελλουσης
οργης ποιησατε ουν καρπους α
ξιους της μετανοιας και μη αρ
ξησθε λεγειν εν εαυτοις πρα ε
χομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν
οτι δυναται ο θς εκ των λιθων
τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ
ηδη δε και η αξινη προς την ρι
ζαν των δενδρων κειται παν
ουν { δενδρων / δενδρον } μη ποιουν καρπον
καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλ
λεται
και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες
τι ουν ποιησωμεν αποκριθεις
δε λεγει αυτοις ο εχων δυο χιτωνας
μεταδοτω τω μη εχοντι και ο

Folio 175r [back to top](#)

και ειπον προς αυτον διδασκαλε
τι ποιησωμεν ο δε ειπεν προς
αυτους μηδεν πλεον παρα το
διατεταγμενον υμιν πρασσετε
επηρωτων δε αυτον και στρατευο
μενοι λεγοντες και ημεις τι ποι
ησωμεν και ειπεν προς αυτους
μηδεν διασεισητε μηδε συκο
φαντησητε και αρκεισθε τοις
οψωνιοις υμων προσδοκωντος
δε του λαου και διαλογιζομενων
παντων εν ταις καρδιαις αυτων
περι του ιωαννου μηποτε αυτος
ειη ο χς
απεκρινατο ο ιωαννης απασι λεγων
εγω μεν υδατι βαπτιζω υμας
ερχεται δε ο ισχυροτερος μου ου
ουκ ειμι ικανος λυσαι τον ιμαντα
των υποδηματων αυτου αυτος
υμας βαπτισει εν πνι αγιω και πυρι
ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και δια
καθαριει την αλωνα αυτου και συ
ναξει τον σιτον εις την αποθηκην αυτου

Folio 175v [back to top](#)

το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω
πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων
ευηγγελιζετο τον λαον
ο δε ηρωδης ο τετραρχης ελεγχο
μενος υπ αυτου περι ηρωδιαδος
της γυναικος του αδελφου αυτου
και περι παντων ων εποιησε πο
νηρων ηρωδης προσεθηκε και
τουτο επι πασι και κατεκλεισε
τον ιωαννην εν τη φυλακη
εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα
τον λαον και ιυ βαπτισθεντος και
προσευχομενου ανεωχθηнай ____
τον ουνον και καταβηναι το πνα
το αγιον σωματικως ειδει ωσει
περιστεραν επ αυτον και φωνην
εξ ουνου γενεσθαι λεγουσαν συ ει ο
υς μου ο αγαπητος εν σοι ηυδοκησα
και αυτος ην ο ις ωσει ετων τρια
κοντα αρχομενος ων ως ενομι
ζετο υιος ιωσηφ του ηλι
του ματθατ του λευι του μελχι
του ιαννα του ιωσηφ του ματθιου

του αμως του ναουμ του εσλι
 του ναγγαι του μααθ του μαπταθιου
 του ελιακειμ του σεμει του μελεα
 του ιωσηφ του μαιναν του ιουδα
 του μαπταθα του ιωανναν του ναθαν
 του ρησα του δαδ του ζοροβαβελ
 του ιεσαι του σαλαθιηλ του ωβηδ
 του νηρι του βοοζ του μελχι
 του σαλμων του αδδι του ναασσων
 του κωσαμ του αμιναδαβ του ελμωδαμ
 του αραμ του ηρ του ιωραμ
 του ιωση του εσρωμ του ελιεζερ
 του φαρες του ιωριμ του ιουδα
 του μαθατ του ιακωβ του λευι
 του ισαακ του συμεων του αβρααμ
 του ιουδα του θαρα του ιωσηφ
 του ναχωρ του ιωναν του σερουχ
 του ραγαυ του φαλεγ του εβερ
 του σαλα του καιναν του αρφαξαδ
 του σημ του νωε του λαμεχ
 του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρεδ
 του μαλελεηλ του καιναν του ενως
 του σηθ του αδαμ του θυ

: ις δε πνς αγιου πληρης υπεστρεψεν
απο του ιορδανου και ηγετο εν τω
 πνι εις την ερημον ημερας τεσ
 σαρακοντα πειραζομενος υπο
 του διαβολου
 και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταις ημεραις
 εκειναις και συντελεσθειςων
 αυτων υστερον επεινασεν
 και ειπεν αυτω ο διαβολος ει υς ει
 του θυ ειπε τω λιθω τουτω ινα
 γενηται αρτος και απεκριθη ις
 προς αυτον λεγων γεγραπται οτι
 ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανος
 αλλ επι παντι ρηματι θυ
 και αναγαγων αυτον ο διαβολος εις
 ορος υψηλον εδειξεν αυτω πασας
 τας βασιλειας της οικουμενης
 εν στιγμή χρονου και ειπεν αυτω ο
 διαβολος σοι δωσω την εξου
 σιαν ταυτην απασαν και την
 δοξαν αυτων οτι εμοι παραδε
 δοται και ω εαν θελω διδωμι
 αυτην συ ουν εαν προσκυνησης

ενωπιον εμου εσται σου πασα
και αποκριθεις αυτω ειπεν ο ις
υπαγε οπισω μου σατανα γεγρα
πται προσκυνησεις κν τον θν σου
και αυτω μονω λατρευσεις
και ηγαγεν αυτον εις ιλημ και ε
στησεν αυτον επι το περυγιον του
ιερου και ειπεν αυτω ει υς ει
του θυ βαλε σεαυτον εντευθεν
κατω γεγραπται γαρ οτι τοις
αγγελοις αυτου εντελειται περι
σου του διαφυλαξαι σε και επι
χειρων αρουσι σε μηποτε προσ
κοψης προς λιθον τον ποδα σου
και αποκριθεις ειπεν αυτω ο ις
οτι ειρηται ουκ εκπειρασεις
κν τον θν σου και συντελεσας
παντα πειρασμον ο διαβολος
απεστη απ αυτου αχρι καιρου
και υπεστρεψεν ις εν τη δυναμει
του πνς εις την γαλιλαιαν
και φημη εξηλθεν καθ ολης της
περιχωρου περι αυτου και αυτος

Folio 177v [back to top](#)

εδιδασκεν εν ταις συναγωγαις
αυτων δοξαζομενος υπο παντων
και ηλθεν εις την ναζαρεθ ου ην
τεθραμμενος και εισηλθεν
κατα το ειωθος αυτω εν τη η
μερα των σαββατων εις την
συναγωγην και ανεστη αναγνωσαι
και επεδοθη αυτω βιβλιον ησαι
ου του προφητου και ανυξας
το βιβλιον ευρε τον τοπον ου
ην γεγραμμενον πνα κυ επ ε
με ου εινεκεν εχρισε με ευαγγε
λισασθαι πτωχοις απεσταλκε με
ιασασθαι τους συντετριμμενους
την καρδιαν κηρυξαι αιχμα
λωτοις αφεσιν και τυφλοις
αναβλεψιν αποστειλαι τεθραυσ
σμενους εν αφεσει κηρυξαι ενι
αυτον κυ δεκτον και πτυξας το
βιβλιον αποδους τω υπηρετη
εκαθισεν και παντων εν τη
συναγωγή οι οφθαλμοι ησαν
ατενιζοντες αυτω ηρξατο δε

Folio 178r [back to top](#)

λεγειν προς αυτους οτι σημερον

πεπληρωται η γραφη αυτη εν
τοις ωσιν υμων
και παντες εμαρτυρουν αυτω
και εθαυμαζον επι τοις λογοις
της χαριτος τοις εκπορευομε
νοις εκ του στοματος αυτου —
και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο υς
ισηφ
και ειπε προς αυτους παντως
ερειτε μοι την παραβολην
ταυτην ιατρε θεραπευσον
σεαυτον οσα ηκουσαμεν γε
νομενα εν τη καπερναουμ
ποιησον και ωδε εν τη πατρι
δι σου
ειπεν δε αμην υμιν λεγω οτι
ουδεις προφητης δεκτος εστιν
εν τη πατριδι αυτου
επ αληθειας δε λεγω υμιν πολ
λαι χηραι ησαν εν ταις ημε
ραις ηλιου εν τω ιηλ οτε εκλει
σθη ο ουνος επι ετη τρια και

Folio 178v [back to top](#)

μηνας εξ ως εγενετο λιμος μεγας
επι πασαν την γην και προς ουδε
μιαν αυτων επεμφθη ηλιας
ει μη εις σαρεπτα της σιδωνος
προς γυναικα χηραν και πολλοι
λεπροι ησαν επι ελισαιου του
προφητου εν τω ιηλ και ουδεις
αυτων εκαθερισθη ει μη νε
εμμαν ο συρος και επλησθησαν
παντες θυμου εν τη συναγωγη
ακουοντες ταυτα και ανασταντες
εξεβαλον αυτον εξω της πολεως
και ηγαγον αυτον εως οφρους
του ορους εφ ου η πολις αυτον
ωκοδομητο εις το κατακριμνη
σαι αυτον αυτος δε διελθων δια
μεσου αυτων επορευετο
και κατηλθεν ο ις εις καπερναουμ
πολιν της γαλιλαιας και ην
διδασκων αυτους εν τοις σαβ
βασιν
και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη
αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογος αυτου

Folio 179r [back to top](#)

και εν τη συναγωγη ην ανος εχων πνα
δαιμονιου ακαθαρτου και ανε
κραξεν φωνη μεγαλη λεγων

εα τι ημιν και σοι ιω ναζαρηνε
ηλθες απολεσαι ημας οida σε
τις ει ο αγιος του θυ και επετιμη
σεν αυτω ο ις λεγων φιμωθητι
και εξελθε απ αυτου και ριψαν
αυτον το δαιμονιον εις μεσον
εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν
αυτον και εγενετο θαμβος επι
παντας και συνελαλουν προς
αλληλους λεγοντες τις ο λογος
ουτος οτι εν εξουσια και δυναμει
επιτασσει τοις ακαθαρτοις
πνευμασιν και εξερχονται
και εξεπορευετο ηχ[ος] περι αυτου
εις παντα τοπον της περιχωρου
αναστας δε εκ της συναγωγης ο
ις εισηλθεν εις την οικιαν σι
μωνος πενθερα δε του σι
μωνος ην συνεχομενη πυρετω
μεγαλω και ηρωτησαν αυτον

Folio 179v [back to top](#)

περι αυτης και επιστας επανω αυ
της επετιμησεν τω πυρετω και
αφηκεν αυτην παραχρημα δε
αναστασα διηκονει αυτοις
δυνοντος δε του ηλιου παντες οσοι
ειχον ασθενουντας νοσοις ποικι
λαις ηγαγον αυτους προς αυτον
ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας
επιθεις εθεραπευσεν αυτους
εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολ
λων κραυγαζοντα και λεγοντα
οτι συ ει ο χς ο υς του θυ και επι
τιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι
ηδειςαν τον χν αυτον ειναι
γενομενης δε ημερας εξελθων
επορευθη εις ερημον τοπον και
οι οχλοι [επ]εζητουν αυτον και
ηλθον εως αυτου και κατειχον
αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων
ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις
ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι
με δει την βασιλειαν του θυ
οτι εις τουτο απεσταλμαι

Folio 180r [back to top](#)

και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαις
της γαλιλαιας
: εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι
αυτω του ακουειν τον λογον του θυ
και αυτος ην εστως παρα την λι

μνην γεννησαρετ
και ιδεν δυο πλοια εστωτα παρα την
λιμνην οι δε αλιεις αποβαντες
απ αυτων απεπλυναν τα δικτυα
εμβας δε εις εν των πλοιων ο
ην του σιμωνος ηρωτησεν αυτον
απο της γης επαναγαγειν ολιγον
και καθισας εδιδασκεν εκ του
πλοιου τους οχλους
ως δε επαυσατο λαλων ειπεν
προς τον σιμωνα επαναγαγε εις το
βαθος και χαλασατε τα δι
κτυα υμων εις αγραν και απο
κριθεις ο σιμων ειπεν αυτω
επιστατα δι ολης της νυκτος κο
πιασαντες ουδεν ελαβομεν
πι δε τω ρηματι σου χαλασω
το δικτυον και τουτο ποιησαντες

Folio 180v [back to top](#)

συνεκλεισαν πληθος ιχθυων πολυ
διερρηγγυτο δε το δικτυον αυτων
και κατενευσαν τοις μετοχοις {εν /τοις εν }
τω ετερω πλοιω του ελθοντας
συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον
και επλησαν αμφοτερα τα πλοια
ωστε βυθιζεσθαι αυτα
ιδων δε σιμων πετρος προσεπε
σεν τοις γονασιν ιω λεγων εξελθε
απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλος ειμι
κε θαμβος γαρ περιεσχεν αυτον
και παντας τους συν αυτω επι
τη αγρα των ιχθυων η συνελαβον
ομοιως δε και ιακωβον και ιωαννην
υιους ξεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι
τω σιμωνι
και ειπε προς τον σιμωνα ο ις μη
φοβου απο του νυν ανους εση ζω
γρων και καταγαγοντες τα πλοια
επι την γην αφεντες απαντα
ηκολουθησαν αυτω
και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια
των πολεων και ιδου ανηρ

Folio 181r [back to top](#)

πληρης λεπρας και ιδων τον ιω
πεσων επι προσωπον εδεηθη
αυτου λεγων κε εαν θελης δυνα
σαι με καθαρισαι και εκτεινας
την χειρα ηψατο αυτου ειπων
θελω καθαρισθητι και ευθεως
η λεπρα απηλθεν απ αυτου και

αυτος παρηγγειλεν αυτω μη
δενι ειπειν αλλα απελθων δει
ξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε
περι του καθαρισμου σου καθως
προσεταξεν μωσης εις μαρτυριον
αυτοις
διηρχετο δε μαλλον ο λογος περι αυτου
κκαι συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακου
ειν και θεραπευσθαι υπ αυτου
απο των ασθενειων αυτων
αυτος δε ην υποχωρων εν ταις
ερημοις και προσευχομενος
και εγενετο εν μια των ημερων και
αυτος ην διδασκων ο ις και εισαν
καθημενοι φαρισαιοι και νομοδι
δασκαλοι οι ησαν εληλυθοτες

Folio 181v [back to top](#)

εκ πασης κωμης της γαλιλαιας
και ιουδαιας και ιλημ και δυ
ναμς κυ ην εις το ιασθαι αυτους
και ιδου ανδρες φεροντες επι κλι
νης ανον ος ην παραλελυμενος
και εξητουν αυτον εισενεγκειν και
θειναι ενωπιον αυτου και μη ευ
ροντες ποιας εισενεγκωσιν αυτον
δια τον οχλον αναβαντες επι
το δωμα δια των κεραμων
καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω
εις το μεσον εμπροσθεν του ιυ και
ιδων την πιστιν αυτων ειπεν
αυτω ανε αφεωνται σοι αι α
μαρτιαι σου και ηρξαντο διαλο
γιζεσθαι οι γραμματαις και οι φα
ρισαιοι λεγοντες τις εστιν ουτος
ος λαλει βλασφημιας τις δυ
ναται αφιεναι αμαρτιας ει μη
μονος ο θς επιγνους δε ο ις
τους διαλογισμους αυτων απο
κριθεις ειπε προς αυτους τι
διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις

Folio 182r [back to top](#)

υμων τι εστιν ευκοπωτερον
ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτι
αι σου η ειπειν εγειρε και περιπατει
ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο
υς του ανου επι της γης αφιεναι
αμαρτιας ειπεν τω παραλε
λυμενω σοι λεγω εγειρε και α
ρας το κλινιδιον σου πορευου
εις τον οικον σου και παραχρημα

αναστας ενωπιον αυτων αρας
εφ ο κατεκειτο απηλθεν εις τον
οικον αυτου δοξαζων τον θν
και εκστασις ελαβεν { παντας /απαντας }
και εδοξαζων τον θν και επλη
σθησαν φοβου λεγοντες οτι ιδομεν
παραδοξα σημερον
και μετα ταυτα εξηλθε και εθεασατο
τελωνην ονοματι λευιν καθη
μενον επι το τελωνιον και ειπεν
αυτω ακολουθει μοι και κατα
λιπων απαντα αναστας ηκολου
θησεν αυτω
και εποιησε δοχην μεγαλην λευις αυτω

Folio 182v [back to top](#)

εν τη οικια αυτου και ην οχλος
τελωνων πολυς και αλλων οι
ησαν μετ αυτων κατακειμενοι
και εγογγυζον οι γραμματεις αυτων
και οι φαρισαιοι προς τους μα
θητας αυτου λεγοντες δια τι μετα
τελωνων και αμαρτωλων εσθιε
τε και πινετε
και αποκριθεις ο ις ειπε προς
αυτους ου χρειαν εχουσιν οι υγιοι
νοντες ιατρον αλλ οι κακως ε
χοντες ουκ εληλυθα καλεσαι δι
καιους αλλα αμαρτωλους εις
μετανοιαν
οι δε ειπον προς αυτον δια τι οι
μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυ
κνα και δεησεις ποιουνται ο
μοιως και οι των φαρισαιων οι δε
σοι εσθιουσιν και πινουσιν
ο δε ειπε προς αυτους μη δυνα
σθαι τους υιους του νυμφωνος
εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστι
ποιησαι νηστεειν ελευσονται δε

Folio 183r [back to top](#)

ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο
νυμφιος τοτε νηστεουσουσιν εν εκει
ναις ταις ημεραις ελεγεν δε και
παραβολην προς αυτους οτι ουδεις
επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει
επι ιματιον παλαιον ει δε μη γε
και το καινον σχιζει και τω παλαιω
ου συμφωνει το απο του καινου
και ουδεις βαλλει οινον νεον εις
ασκους παλαιους ει δε μη γε ρηξει
ο νεος οινος τους ασκους και αυτος

εκχυθησεται και οι ασκοι απολυνται
αλλα οινον νεον εις ασκους καιινους
βλητεον και αμφοτεροι συντη
ρουνται και ουδεις πων παλαιον
ευθεως θελει νεον λεγει γαρ ο
παλαιος χρηστοτερος εστιν
: εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπω
τω διαπορευεσθαι αυτων δια των
σποριμων και επιλλον οι μαθηται
αυτου τους σταχυας και ησθιον
ψωχοντες ταις χερσιν τινες
δε των φαρισαιων ειπον αυτοις

Folio 183v [back to top](#)

τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν ποιειν εν
τοις σαββασιν και αποκριθεις
προς αυτους ειπεν ο ις ουδε
τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν
δαδ οποτε επεινασεν αυτος
και οι μετ αυτου οντες ως εισηλ
θεν εις τον οικον του θυ και τους
αρτους της προθεσεως ελαβε
και εφαγε και εδωκε και τοις
μετ αυτου ους ουκ εξεστι φαγειν
ει μη μονους τους ιερεις
και ελεγεν αυτοις οτι κς εστιν ο
υς του ανου και του σαββατου
εγενετο δε και εν ετερω σαββατω
εισελθειν αυτον εις την συναγω
γην και διδασκειν και ην
εκει ανος και η χειρ αυτου η
δεξια ην ξηρα παρετηρουν
δε οι γραμματαις και οι φαρι
σαιοι ει εν τω σαββατω θερα
πευσει ινα ευρωσι κατηγο
ριαν αυτου αυτος δε ηδει
τους διαλογισμους αυτων και

Folio 184r [back to top](#)

ειπεν τω ανω τω ξηραν εχοντι
την χειρα εγειρε και στηθι εις το
μεσον ο δε αναστας εστη ει
πεν ουν ο ις προς αυτους επε
ρωτησω υμας τι εξεστι τοις
σαββασιν αγαθοποιησαι η κα
κοποιησαι ψυχην σωσαι η
αποκτειναι και περιβλεψα
μενος παντας αυτους ειπεν
αυτω εκτεινον την χειρα
σου ο δε εποιησεν και απε
κατεσταθη η χειρ αυτου υγιης
ως η αλλη αυτοι δε επλη

σθησαν ανοιας και διελα
λουν προς αλληλους τι αν
ποιησειαν τω ιω
εγενετο δε εν ταις ημεραις
ταυταις εξηλθεν εις το ορος
προσευξασθαι και ην δια
νυκτερευων εν τη προσευχη
του θυ
και οτε εγενετο ημερα προσε
φωνησε τους μαθητας αυτου

Folio 184v [back to top](#)

και εκλεξαμενος απ αυτων δω
δεκα ους και αποστολους ω
νομασε σιμωνα ον και ω
νομασε πετρον και ανδρεαν
τον αδελφον αυτου ιακωβον
και ιωαννην φιλιππον και
βαρθολομαιον ματθαιον
και θωμαν ιακωβον τον του
αλφεου και σιμωνα τον επι
καλουμενον ζηλωτην ιου
δαν ιακωβου και ιουδαν ι
σκαριωτην ος και εγενετο
προδοτης
και καταβας μετ αυτων εστη
επι τοπου πεδινου και οχλος
μαθητων αυτου και πληθος
πολυ του λαου απο πασης της
ιουδαιας και ιλημ και της
παραλιου τυρου και σιδωνος
οι ηλθον ακουσαι αυτου και ια
θηναι απο των νοσων αυτων
και οι οχλουμενοι απο πνευ
ματων ακαθαρτων και εθερα

Folio 185r [back to top](#)

πενοντο και πας ο οχλος ε
ζητει απεσθαι αυτου οτι δυνα
μις παρ αυτου εξηρχετο και
ιατο παντας
και αυτος επαρας τους οφθαλ
μους αυτου εις τους μαθητας
αυτου ελεγεν
μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα
εστιν η βασιλεια του θυ
μακαριοι οι πεινωντες νυν οτι
χορτασθησεσθε
μακαριοι οι {κλαιοντες /κλεοντες } νυν οτι
γελασετε
μακαριοι εστε οταν μισησωσιν
υμας οι ανοι και οταν αφορι

σωσιν υμας και ονειδισωσιν
και εκβαλωσιν το ονομα υμων
ως πονηρον ενεκεν του υυ του
ανου χαρητε εν εκεινη τη η
μερα και σκιρτησατε ιδου
γαρ ο μισθος υμων πολυς εν
τω συνω κατα ταυτα γαρ εποι
ουν τοις προφηταις οι πρες αυτων

Folio 185v [back to top](#)

πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις οτι
απεχετε την παρακλησιν υμων
ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι οτι
πεινασετε ουαι υμιν οι γελωντες
νυν οτι πενθησετε και κλαυσετε
ουαι οταν καλως υμας ειπωσιν οι
ανοι κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις
ψευδοπροφηταις οι πρες αυτων
αλλα υμιν λεγω τοις ακουουσιν
αγαπατε τους εχθρους υμων καλως
ποιειτε τοις μισουσιν υμας ευ
λογειτε τους καταρωμενους υμιν
προσευχεσθε υπερ των επηρεα
ζοντων υμας
τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα
παρεχε και την αλλην και απο
του αιροντος σου το ιματιον και
τον χιτωνα μη κωλυσης
παντι δε τω αιτουντι σε διδου
και απο του αιροντος τα σα μη
απαιτει
και καθως θελετε ινα ποιωσιν υμιν
οι ανοι και υμεις ποιειτε αυτοις ομοιως

Folio 186r [back to top](#)

και ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας
ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι α
μαρτωλοι τους αγαπωντας αυτους
αγαπωσι και εαν αγαθοποιητε
τους αγαθοποιουντας υμας ποια
υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρ
τωλοι το αυτο ποιουσιν και εαν
δανειζεττε παρ ων ελπιζετε απο
λαβειν ποια υμιν χαρις εστιν
και γαρ αμαρτωλοι αμαρτωλοις
δανειζουσιν ινα απολαβωσι
τα ισα πλην αγαπατε τους
εχθρους υμων και αγαθοποιειτε
και δανειζετε μηδεν ελπιζοντες
και εσται ο μισθος υμων πολυς
και εσεσθε υιοι υψιστου οτι αυτος
χρηστος εστιν επι τους αχαριστους

και πονηρους γινεσθε ουν οι
κτιρμονες καθως και ο πηρ υμων
οικτιρμων εστιν
και μη κρινετε και ου μη κριθητε
μη καταδικαζετε και ου μη
καταδικασθητε απολυετε

Folio 186v [back to top](#)

και απολυθησεσθε διδοτε και δοθη
σεται υμιν μετρον καλον πεπεσμενον
και σεσαλευμενον και υπερεκχυνο
μενον δωσουσιν εις τον κολπον υμων
τω γαρ αυτω μετρω ω μετρειτε
αντιμετριθησεται υμιν
ειπεν δε παραβολην αυτοις μητι
δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν
ουχι αμφοτεροι εις βοθυνον πε
σουνται
ουκ εστι μαθητης υπερ τον διδα
σκαλον αυτου κατηρτισμενος δε
πας εσται ως ο διδασκαλος αυτου
τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω ο
φθαλμω του αδελφου σου την
δε δοκον την εν τω ιδιω οφθαλμω
ου κατανοεις η πως δυνασαι
λεγειν τω αδελφω σου αδελφε
αφες εκβαλω το καρφος το εν τω
οφθαλμω σου αυτος την εν τω
οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων
υποκριτα εκβαλε πρωτον την
δοκον εκ του οφθαλμου σου και

Folio 187r [back to top](#)

τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρ
φος το εν τω οφθαλμω του α
δελφου σου
ου γαρ εστι δενδρον καλον ποιουν καρ
πον σαπρον ουδε δενδρον σαπρον
ποιουν καρπον καλον εκαστον γαρ
δενδρον εκ του ιδιου καρπου γι
νωσκεται
ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα
ουδε εκ βατου τρυγωσι σταφυλην
ο αγαθος ανος εκ του αγαθου θησαυρου
της καρδιας αυτου προφερει το
αγαθον και ο πονηρος ανος εκ του
πονηρου θησαυρου της καρδιας
αυτου προφερει το πονηρον εκ γαρ
του περισσευματος της καρδιας
λαλει το στομα αυτου
τι δε με καλειτε κε κε και ου ποιειτε α λεγω
πας ο ερχομενος προς με και ακου

ων μου των λογων και ποιων αυτους
υποδειξω υμιν τινι εστιν ομοιος
ομοιος εστιν ανω οικοδομουντι οικιαν

Folio 187v [back to top](#)

ος εσκαψεν και εβαθυνεν και ε
θηκε θεμελιον επι την πετραν
πλημυρας δε γενομενης προσερ
ρηξεν ο ποταμος τη οικια εκεινη
και ουκ ισχυσε σαλευσαι αυτην
τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν
ο δε ακουσας και μη ποιησας ο
μοιος εστιν ανω οικοδομησαντι
οικιαν επι την γην χωρις θε
μελιου η προσερρηξεν ο πο
ταμος και ευθεως επεσεν και
εγενετο το ρηγμα της οικιας ε
κεινης μεγα
: επει δε επληρωσε παντα τα ρημα
τα αυτου εις τας ακοας του λαου
εισηλθεν ο ις εις καπερναουμ
εκατονταρχου δε τινος δουλος
κακος εχων εμελλεν τελευταν
ος ην αυτω εντιμος ακουσας
δε περι του ιυ απεστειλεν προς
αυτον πρεσβυτερους των ιου
δαιων ερωτων αυτον οπως
ελθων διασωση τον δουλون αυτου

Folio 188r [back to top](#)

οι δε παραγενομενοι προς τον ιν
παρεκαλουν αυτον σπουδαιως
λεγοντες οτι αξιος εστιν ω
παρεξει τουτο αγαπα γαρ το εθνος
ημων και την συναγωγην
αυτος ωκοδομησεν ημιν ο δε
ις επορευετο συν αυτοις ηδη
δε αυτου {[omission]/ου } μακραν απεχοντος
απο της οικιας επεμψεν προς
αυτον ο εκατονταρχος φιλους
λεγων αυτω κε μη σκυλλου
ου γαρ ειμι ικανος ινα υπο
την στεγην μου εισελθης δι ο
ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε
ελθειν αλλ ειπε λογω και ια
θησεται ο παις μου και γαρ εγω
ανος ειμι υπο εξουσιαν τασσομενος
εχων υπ {εμαυτων /εμαυτον } στρατιωτας
και λεγω τουτω πορευθητι και
πορευεται και αλλω ερχου και
ερχεται και τω δουλω μου
ποιησον τουτο και ποιει

ακουσας δε ταυτα ο ις εθαυμασεν
και στραφεις

Folio 188v [back to top](#)

και στραφεις τω ακολουθουντι αυτω
οχλω ειπεν λεγω υμιν ου δε εν τω
ιηλ τοσαυτην πιστιν ευρον
και υποστρεψαντες οι πεμφθεντες
εις τον οικον ευρον τον ασθενουντα
δουλον υγιαινοντα
και εγενετο εν τω εξης επορευετο ο
ις εις πολιν καλουμενην ναιν
και συνεπορευοντο αυτω οι μα
θηται αυτου ικανοι και οχλος
πολυς ως δε ηγγισεν τη πυλη
της πολεως και ιδου εξεκομι
ζετο τεθνηκως υιος μονογενης
τη μηρι αυτου και αυτη ην χηρα
και οχλος της πολεως ικανος
συν αυτη και ιδων αυτην ο κς
εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν
αυτη μη κλαιε και προσελθων
ηψατο της σορου οι δε βασταζον
τες εστησαν και ειπεν νεανισκε
σοι λεγω εγερθητι και ανεκαθι
σεν ο νεκρος και ηρξατο λαλειν
και εδωκεν αυτον τη μηρι αυτου

Folio 189r [back to top](#)

ελαβεν δε φοβος παντας και
εδοξαζον τον θν λεγοντες οτι
προφητης μεγας εγηγερται εν
ημιν και οτι επεσκεψατο ο θς
τον λαον αυτου
και εξηλθεν ο λογος ουτος εν ολη
τη ιουδαια περι αυτου και εν
παση τη περιχωρω
και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται
αυτου περι παντων τουτων
και προσκαλεσαμενος δυο τινας
των μαθητων αυτου ο ιωαννης
επεμψε προς τον ιν λεγων συ ει
ο ερχομενος η αλλον προσδο
κωμεν παραγενομενοι δε προς
αυτον οι ανδρες ειπον ιωαννης
ο βαπτιστης απεσταλκεν ημας
προς σε λεγων συ ει ο ερχομενος
η αλλον προσδοκωμεν εν αυτη δε
τη ωρα εθεραπευσεν πολλους
απο νοσων και μαστιγων και
πνευματων πονηρων και τυφλοις
πολλοις εχαρισατο βλεπειν

και αποκριθεις ο ις ειπεν αυτοις
πορευθεντες απαγγειλατε ιωαν
νη α ιδετε και ηκουσατε οτι
τυφλοι αναβλεπουσι χωλοι
περιπατουσι λεπροι καθαρι
ζονται κωφοι ακουουσι νεκροι
εγειρονται πτωχοι ευαγγελι
ζονται και μακαριος εστιν ος
εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι
απελθοντων δε των αγγελων ιωαν
νου ηρξατο λεγειν τοις οχλοις
περι ιωαννου τι εξεληλυθατε
εις την ερημον θεασασθαι
καλαμον υπο ανεμου σαλευομε
νον αλλα τι εξεληλυθατε
ιδειν ανον εν μαλακοις ηματι
οις ημφιεσμενον ιδου οι εν ιμα
τισμω ενδοξω και τρυφη υπαρ
χοντες εν τοις βασιλειαις εισιν
αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν
προφητην ναι λεγω υμιν και
περισσοτερον προφητου
ουτος εστιν περι ου γεγραπται

ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου
προ προσωπου σου ος κατα
σκευασει την οδον σου εμπρο
σθεν σου
λεγω γαρ υμιν μειζων εν γεννη
τοις γυναικων προφητης
ιωαννου του βαπτιστου ουδεις
εστιν ο δε μικροτερος εν τη
βασιλεια του θυ μειζων αυτου
εστιν
και πας ο λαος ακουσας και οι τε
λωναι εδικαιωσαν τον θυ
βαπτισθεντες το βαπτισμα
ιωαννου οι δε φαρισαιοι και οι
νομικοι την βουλην του θυ
ηθετησαν εις εαυτους βαпти
σθεντες υπ αυτου
τινι ουν ομοιωσω τους ανους της
γενεας ταυτης και τινι εισιν
ομοιοι ομοιοι εισι παιδιοις τοις
εν αγορα καθημενοις και προσ
φωνουσιν αλληλοις και λεγουσιν
ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχη

σασθε εθρηνησαμεν υμιν και
ουκ εκλαυσате εληλυθεν γαρ
ιωαννης ο βαπτιστης μητε
αρτον εσθιων μητε οινον πινων
και λεγετε δαιμονιον εχει εληλυ
θεν ο υς του ανου εσθιων και πι
νων και λεγετε ιδου ανος φαγος
και οينوποτης φιλος τελωνων
και αμαρτωλων και εδικαιω
θη η σοφια απο των τεκνων αυτης
παντων
ηρωτα δε τις αυτον των φαρισαιων
ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων
εις την οικιαν του φαρισαιου
ανεκλιθη
και ιδου γυνη εν τη πολει ητις
ην αμαρτωλος και επιγνουςα
οτι ανακειται εν τη οικια του
φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον
μυρου και στασα παρα τους πο
δας αυτου οπισω κλαιουσα
ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου
τοις δακρυσιν και ταις θριξιν

Folio 191r [back to top](#)

της κεφαλης αυτης εξεμασσεν
και κατεφιλει τους ποδας αυτου
και ηλειφεν τω μυρω
ιδων δε ο φαρισαιος ο καλεσας
αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων
ουτος ει ην προφητης εγινωσκεν
αν τις και ποταπη η γυνη ητις
απτεται αυτου οτι αμαρτωλος εστιν
και αποκριθεις ο ις ειπεν προς αυτον
σιμων εχω σοι τι ειπειν
ο δε φησιν διδασκαλε ειπε
δυο χρεοφειλεται ησαν δανειστη
τινι ο εις ωφειλεν δηναρια
πεντακοσια ο δε ετερος πεντη
κοντα μη εχοντων δε αυτων
αποδουναι αμφοτεροις εχαρισατο
τις ουν αυτων ειπε πλειον αυτον
αγαπησει αποκριθεις δε ο σιμων
ειπεν υπολαμβανω οτι ω το
πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω
ορθως εκρινας και στραφεις προς
την γυναικα τω σιμωνι εφη
βλεπεις ταυτην την γυναικα

Folio 191v [back to top](#)

εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ

επι τους ποδας μου ουκ εδωκας
αυτη δε τοις δακρυσιν εβρε
ξε μου τους ποδας και ταις θρι
ξιν της κεφαλης αυτης εξεμα
ξεν φιλημα μοι ουκ εδωκας
αυτη δε αφ ης εισηλθον ου
διελιπεν καταφιλουσα μου
τους ποδας ελαιω την κεφα
λην μου ουκ ηλειψας αυτη δε
μυρω ηλειψε τους ποδας μου
ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι
αμαρτιαι αυτης αι πολλαι οτι
ηγαπησε πολυ ω δε ολιγον
αφιεται ολιγον αγαπα ειπεν
δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρ
τιαι και ηρξαντο οι συνανακει
μενοι λεγειν εν εαυτοις τις
ουτος εστιν ος και αμαρτιας
αφησιν ειπεν δε προς την γυ
ναικα η πιστις σου σεσωκεν σε
πορευου εις ειρηνην
: και εγενετο εν τω καθεξης και αυτος

Folio 192r [back to top](#)

διωδευε κατα πολιν και κωμην
κηρυσσων και ευαγγελιζομενος
την βασιλειαν του θυ και οι
δωδεκα συν αυτω και γυναικες τι
νες αι ησαν τεθεραπευμεναι
απο πνευματων πονηρων και
ασθενειων μαρια η καλουμενη
μαγδαληνη αφ ης δαιμονια
επτα εξεληλυθει και ιωαννα
γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου
και σουσαννα και ετεραι πολλαι
αιτινες διηκονουν αυτοις
απο των υπαρχοντων αυταις
συνιοντος δε οχλου πολλου και
των κατα πολιν επιπορευομε
νων προς αυτον ειπεν δια
παραβολης
εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι
τον σπορον εαυτου και εν τω
σπειρειν αυτον ο μεν επεσε παρα
την οδον και κατεπατηθη
και τα πετεινα του ουνου κατε
φαγεν αυτο και ετερον επεσεν

Folio 192v [back to top](#)

επι την πετραν και φυεν εξηρανθη
δια το μη εχειν ικμαδα και ετε
ρον επεσεν εν μεσω των ακανθων

και συμφυεισαι αι ακανθαι απε
πνιξαν αυτο και ετερον επεσεν εις
την γην την αγαθην και φυεν
εποιησεν καρπον εκατοντα
πλασιονα ταυτα λεγων ε
φωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω
επηρωτων δε αυτον οι μαθηται
αυτου λεγοντες τις ειη η παρα
βολη αυτη ο δε ειπεν υμιν δεδοται
γνωσαι τα μυστηρια της βασι
λειας του θυ
τοις δε λοιποις εν παραβολαις
ινα βλέποντες μη βλέπωσι και
ακουοντες μη συνιωσιν
εστιν δε αυτη η παραβολη ο σπορος
εστιν ο λογος του θυ οι δε παρα
την οδον εισιν οι ακουοντες
ειτα ερχεται ο διαβολος και αι
ρει τον λογον απο της καρδιας
αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν

Folio 193r [back to top](#)

οι δε επι της πετρας οι οταν ακου
σωσιν μετα χαρας δεχονται τον
λογον και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν
οι προς καιρον πιστευουσιν και
εν καιρω πειρασμου αφιστανται
το δε εις τας ακανθας πεσον ου
τοι εισιν οι ακουσαντες και υπο
μεριμνων και πλουτου και ειδο
νων του βιου πορευομενοι
συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν
ο δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οι
τινες εν καρδια καλη και αγαθη
ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν
και καρποφορουσιν εν υπομονη
ουδεις δε λυχνον αψας καλυπτει
αυτον σκευει η υποκατω κλινης
τιθησιν αλλ επι λυχνιας επιτι
θησιν ινα οι εισπορευομενοι
βλέπωσι το φως
ου γαρ εστι κρυπτον ο ου φανερον
γενησεται ουδε αποκρυφον ο
ου γνωσθησεται και εις φανερον
ελθη βλέπετε ουν πως ακουετε

Folio 193v [back to top](#)

ος γαρ εαν εχη δοθησεται αυτω και
ος εαν μη εχη και ο δοκει εχειν
αρθησεται απ αυτου
παρεγενοντο δε προς αυτον η μηρ και
οι αδελφοι αυτου και ουκ εδυναντο

συντυχειν αυτω δια τον οχλον
και απηγγελη αυτω λεγοντων
η μηρ σου και οι αδελφοι σου εστη
κασιν εξω ιδειν σε θελοντες
ο δε αποκριθεις ειπεν προς αυτους
μηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν
οι τον λογον του θυ ακουοντες
και ποιουντες αυτον
και εγενετο εν μια των ημερων
και αυτος ενεβη ο ις εις πλοιον
και οι μαθηται αυτου και ειπεν
προς αυτους διελθωμεν εις το
περαν της λιμνης και ανηχη
σαν πλεοντων δε αυτων αφυ
πνωσεν και κατεβη λαιλαψ
ανεμου εις την λιμνην και συνε
πληρουντο και εκινδυνευον
προσελθοντες δε διηγειραν αυτον

Folio 194r [back to top](#)

λεγοντες επιστατα επιστατα
απολλυμεθα ο δε εγερθεις
επετιμησε τω ανεμω και τω
κλυδωνι του υδατος και ε
παυσαντο και εγενετο γαληνη
ειπεν δε αυτοις που εστιν η πι
στις υμων φοβηθεντες δε
εθαυμασαν λεγοντες προς αλ
ληλους τις αρα ουτος εστιν
οτι και τοις ανεμοις επιτασσειει
και τω υδατι και υπακουουσιν
αυτου
και κατεπλευσαν εις την χωραν των
γαδαρηνων ητις εστιν αντιπερα
της γαλιλαιας
εξελθοντι δε αυτω επι την γην
υπηντησεν αυτω ανηρ τις εκ
της πολεως ος ειχεν δαιμονια
εκ χρονων ικανων και ιματιον
ουκ ενεδιδυσκετο και εν οικια ου
κ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν
ιδων δε τον ιν και ανακραξας
προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη

Folio 194v [back to top](#)

ειπεν τι εμοι και σοι ιυ υιε του θυ
του υψιστου δεομαι σου μη με
βασανισης παρηγγειλεν γαρ
τω πνι τω ακαθαρτω εξελθειν
απο του ανου πολλοις γαρ χρονοις
συνηρπακει αυτον και εδεσμει
το αλυσεσιν και { παι / πεδαις } φυλασ

σομενος και διαρρησων τα
δεσμα ηλυνετο υπο του δαιμο
νος εις τας ερημους επηρωτη
σε δε αυτον ο ις λεγων τι σοι ε
στιν ονομα ο δε ειπεν λεγων
οτι δαιμονια πολλα εισηλθεν
εις αυτον και παρεκαλει αυτον
ινα μη επιταξη αυτοις εις την
αβυσσον απελθειν
ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βο
σκομενων εν τω ορει και παρε
καλουν αυτον ινα επιτρεψη αυτοις
εις εκεινους εισελθειν και επετρε
ψεν αυτοις εξελθοντα δε τα
δαιμονια απο του ανου εισηλθον
εις τους χοιρους και ωρμησεν η

Folio 195r [back to top](#)

αγελη κατα του κρημνου εις την
λιμνην και απεπνιγη
ιδοντες δε οι βοσκοντες το { γενενη
μενον / γεγεννη
μενον } εφυγον και απελθοντες
απηγγειλαν εις την πολιν και
εις τους αγρους εξηλθον δε ιδειν
το γεγονος και ηλθον προς τον ιν
και ευρον καθημενον τον ανον
αφ ου τα δαιμονια εξεληλυθει
ιματισμενον και σωφρονουντα
παρα τους ποδας του ιν και ε
φοβηθησαν
απηγγειλαν δε αυτοις και οι ιδον
τες πως εσωθη ο δαιμονισθεις
και ηρωτησαν αυτον απαν το πλη
θος της περιχωρου των γαδα
ρηνων απελθειν απ αυτων οτι
φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτος
δε εμβας εις το πλοιον υπεστρεψεν
εδεετο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξελη
λυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω
απελυσεν δε αυτον ο ις λεγων
υποστρεφε εις τον οικον σου και

Folio 195v [back to top](#)

διηγου οσα εποιησε σοι ο θς και α
πηλθεν καθ ολην την πολιν κη__
ρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ις
εγενετο δε εν τω υποστρεψαι τον
ιν απεδεξατο αυτον ο οχλος
ησαν γαρ παντες προσδοκωντες
αυτον και ιδου ηλθεν ανηρ ω
ονομα ιαειρος και αυτος αρχων

της συναγωγης υπηρχεν και
πεσων παρα τους ποδας του ιυ
παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον
οικον αυτου οτι θυγατηρ μονογε
νης ην αυτω ως ετων δωδεκα
και αυτη απεθνησκει εν δε τω
υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπι
γον αυτον
και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος
απο ετων δωδεκα ητις ια
τρεις προσαναλωσασα ολον
τον βιον ουκ ισχυσεν υπ ουδενος
θεραπευθηναι προσελθουσα
οπισθεν ηψατο του κρασπεδου
του ιματιου αυτου και παραχρημα

Folio 196r [back to top](#)

εστη η ρυσις του αιματος αυτης
και ειπεν ο ις τις ο αψαμενος μου
αρνουμενων δε παντων ειπεν
ο πετρος και οι μετ αυτου επιστατα
οι οχλοι συνεχουσιν σε και απο
θλιβουσιν και λεγεις τις ο αψα
μενος μου ο δε ις ειπεν ηψατο
μου τις εγω γαρ εγνων δυναμιν
εξελθουσαν απ εμου ιδουσα δε
η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα
ηλθεν και προσπεσουσα αυτω
δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγ
γειλεν αυτω ενωπιον παντος του
λαου και ως ιαθη παραχρημα ο
δε ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ η
πιστις σου σεσωκεν σε πορευου
εις ειρηνην
ετι αυτου λαλουντος ερχεται τις
παρα του αρχισυναγωγου λεγων αυτω
οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη
σκυλλε τον διδασκαλον ο δε ις
ακουσας απεκριθη αυτω λεγων
μη φοβου μονον πιστευε και

Folio 196v [back to top](#)

σωθησεται ελθων δε ο ις εις την
οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν ου
δεναι ει μη πετρον και ιωαννην
και ιακωβον και τον πρα της
παιδος και την μρα
εκλαιον δε παντες και εκοπποντο
αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε
ουκ απεθανεν αλλα καθευδει
και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι
απεθανεν αυτος δε εκβαλων

ἐξὼ πάντας καὶ κρατήσας τῆς
χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησε λέγων
ἡ παῖς ἐγείρου καὶ ἐπεστρεψεν τὸ
πᾶν αὐτῆς καὶ ἀνέστη παραχρημα
καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν
καὶ ἐξεστήσαν οἱ γονεῖς αὐτῆς
ὁ δὲ παρηγγείλεν αὐτοῖς μηδενὶ
εἰπεῖν τὸ γεγονός
: συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα
μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς
δυναμὴν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα
τὰ δαιμονία καὶ νοσοὺς θερά-
πευεῖν καὶ ἀπεστείλεν αὐτοὺς

Folio 197r [back to top](#)

κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ θυ
καὶ ἰασθαι τοὺς ἀσθενούντας
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς μηδὲν {αἰ
ρεται / αἰ
ρετε } εἰς τὴν ὁδὸν μητὲ ραβδούς
μητὲ πῆραν μητὲ ἄρτον μητὲ
ἀργύριον μητὲ ἀνά δύο χιτῶ-
νας ἔχειν καὶ εἰς ἣν ἀν οἰκίαν εἰ-
σελθῆτε ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν
ἐξερχεσθε
καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ δεξῶνται ὑμᾶς
ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως
ἐκείνης καὶ τὸν κόνιορτον ἀπὸ
τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε
εἰς μαρτυρίον ἐπ' αὐτοὺς
ἐξερχόμενοι δὲ διηρχόντο κατὰ
τὰς κώμας εὐαγγελίζομενοι
καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ
ἠκούσεν δὲ ἡρώδης ὁ τετράρχης
τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ πάντα
καὶ διηπορεῖ διὰ τὸ λεγέσθαι
ὑπὸ τινῶν ὅτι ἰωάννης ἐγὼ
γέρται ἐκ νεκρῶν ὑπὸ τινῶν δὲ
ὅτι ἡλίας ἐφάνη ἄλλων δὲ ὅτι

Folio 197v [back to top](#)

προφῆτης εἰς τῶν ἀρχαίων
ἀνέστη καὶ εἶπεν ἡρώδης
ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφαλίσα-
τις δὲ ἐστὶν οὗτος περὶ οὗ ἐγὼ
ἀκούω τοιαῦτα καὶ ἐζητεῖ
ἰδεῖν αὐτόν
καὶ υποστρεψάντες οἱ ἀποστολοὶ
διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν
καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ὑπεχώ-
ρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἐρημὸν
πόλεως καλουμένης βηθσα

ιδαν οι δε οχλοι γνοντες
ηκολουθησαν {αυτον / αυτων } και δεξα
μενος αυτους ελαλει αυτοις
περι της βασιλειας του θυ
και τους χρεϊαν εχοντας θερα
πειας ιατο η δε ημερα ηρ
ξατο κλινειν
προσελθοντες δε οι δωδεκα
ειπον αυτω απολυσον τον
οχλον ινα απελθοντες εις τας
κυκλω κωμας και τους αγρους
καταλυσωσιν και ευρωσιν

Folio 198r [back to top](#)

επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω
τοπω εσμεν ειπεν δε προς αυτους
δοτε αυτους υμεις φαγειν οι δε
ειπον ουκ εισιν ημιν πλειον η
πεντε αρτοι και ιχθυες δυο
ει μητι πορευθεντες ημεις
αγορασωμεν εις παντα τον λαον
τουτον βρωματα ησαν γαρ ωσ
ει ανδρες πεντακισχιλιοι
ειπεν δε προς τους μαθητας
αυτου κατακλινατε αυτους κλι
σιας ανα πεντηκοντα και εποι
ησαν ουτως και ανεκλιναν α
παντας λαβων δε τους πεντε
αρτους και τους δυο ιχθυας
αναβλεψας εις τον ουνον ευλογησεν
αυτους και κατεκλασεν και εδι
δου τοις μαθηταις παρατιθεναι
τω οχλω και εφαγον και εχορ
τασθησαν παντες και ηρθη το
περισσευσαν αυτοις κλασματων
κοφινοι δωδεκα
και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευ

Folio 198v [back to top](#)

χομενον καταμονας συνησαν αυτω
οι μαθηται και επηρωτησεν αυτους
λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι
ειναι οι δε αποκριθεντες ειπον
ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε
ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης
τις των αρχαιων ανεστη
ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα
με λεγετε ειναι αποκριθεις δε ο
πετρος ειπεν τον χν του θυ
ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγ
γειλεν μηδενι λεγειν τουτο ειπων
ο οτι δει τον υν του ανου πολλα

παθειν και αποδοκιμασθηναι
απο των πρεσβυτερων και αρ
χιερων και γραμματεων
και αποκτανθηναι και τη τριτη
ημερα εγεροθηναι
ελεγεν δε προς παντας ει τις
θελει οπισω μου ελθειν απαρ
νησασθω εαυτον και αρατω τον
στρον αυτου {καθ ημεραν /[deletion]} και ακο
λουθειτω μοι ος γαρ εαν θελη

Folio 199r [back to top](#)

την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει
αυτην ος δ αν απολεσει την ψυ
χην αυτου ενεκεν εμου ουτος
σωσει αυτην τι γαρ ωφελειται
ανος κερδησας τον κοσμον ολον
εαυτον δε απολεσας η ζημιωθεις
ος γαρ {επεσχυνθη /επαισχυνθη } με και τους εμους
λογους τουτον ο υς του ανου επαι
σχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη
αυτου και του πρς και των αγιων
αγγελων
λεγω δε υμιν αληθως εισιν τινες
των ωδε εστωτων οι ου μη γευ
σωνται θανατου εως αν ιδωσιν
την βασιλειαν του θυ
εγενετο δε μετα τους λογους τουτους
ως ειμεραι οκτω και παραλαβων
πετρον και ιωαννην και ιακωβον
ανεβη εις το ορος προσευξασθαι
και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον
το ειδος του προσωπου αυτου ετερον
και ο ιματισμος αυτου λευκος εξα
στραπτων και ιδου ανδρες δυο

Folio 199v [back to top](#)

συνελαλουν αυτω οιτινες ησαν
μωσης και ηλιας οι οφθεντες
εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου
ην εμελλεν πληρουν εν ιλημ
ο δε πετρος και οι συν αυτω ησαν
βεβαρημενοι υπνω διαγρηγο
ρησαντες δε ιδον την δοξαν
αυτου και τους δυο ανδρας τους
συνεστωτας αυτω και εγενετο
εν τω διαχωριζεσθαι αυτους
απ αυτου ειπεν πετρος προς τον
ιν επιστατα καλον εστιν ημας
ωδε ειναι και ποιησωμεν σκη
νας τρεις μιαν σοι και μιαν
μωσει και μιαν ηλια μη ειδως

Folio 200r [back to top](#)

Folio 200v [back to top](#)

ερχομενος αυτον το δαιμονιον και
συνεσπαραξεν επετιμησεν δε
ο ις το πνι τω ακαθαρτω και
ιασατο τον παιδα και απε
δωκεν αυτον τω πρι αυτου
εξεπλησσοντο δε παντες επι τη
{δ /μεγαλειοτητι } του θυ
παντων δε θαυμαζοντων επι
πασιν οις εποησεν ο ις
ειπεν προς τους μαθητας αυτου
θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων
τους λογους τουτους ο γαρ υς
του ανου μελλει παρραδιδοσθαι
εις χειρας ανων οι δε ηγνοουν
το ρημα τουτο και ην παρακε
καλυμμενον απ αυτων ινα μη
εσθωνται αυτο και εφοβουντο

ερωτησαι αυτον περι του ρημα
τος τουτου
εισηλθε δε διαλογισμος εν αυτοις
το τις αν ειη μειζων αυτων
ο δε ις ιδων τον διαλογισμον της
καρδιας αυτων επιλαβομενος

Folio 201r [back to top](#)

παιδιου εστησεν αυτο παρ εαυτω
και ειπεν αυτοις ος εαν δεξηται
τουτο το παιδιον επι τω ονομα
τι μου εμε δεχεται και ος εαν εμε
δεξηται δεχεται τον αποστειλαντα με
ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υ
παρχων ουτος εσται μεγας
αποκριθεις δε ο ιωαννης ειπεν
επιστατα ιδομεν τινα επι τω
ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια
και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακο
λουθει μεθ ημ^{ων} και ειπεν
προς αυτον ο ις μη κωλυετε
ος γαρ ουκ εστι καθ ημων υπε^ρ
ημων εστιν
εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι
τας ημερας της αναληψεως
αυτου και αυτος το προσωπον
αυτου εστηριξε του πορευεσθαι
εις ιλημ και απεστειλεν
αγγελους προ προσωπου { αυτου / εαυτου }
και πορευθεντες εισηλθον εις πωλην
σαμαρειτων ωστε ετοιμασαι αυτω

Folio 201v [back to top](#)

και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το προ
σωπον αυτου ην πορευομενον εις
ιλημ ιδοντες δε οι μαθηται
αυτου ιακωβος και ιωαννης
ειπον κε θελεις ειπωμεν πυρ
καταβηναι απο του ουνου και
αναλωσαι αυτους ως και ηλιας
εποιησεν στραφεις δε επε
τιμησεν αυτοις και ειπεν ου
κ οιδατε οιου πνς εστε υμεις ο γαρ
υς του ανου ουκ ηλθεν ψυχας ανων
απολεσαι αλλα σωσαι και επορευ
θησαν εις ετεραν κωμην
εγενετο δε πορευομενων αυτων εν
τη οδω ειπεν τις προς αυτον
ακολουθησω σοι οπου εαν απε^ρ
χη κε και ειπεν αυτω ο ις αι
αλωπεκες φωλεους εχουσι και
τα πετεινα του ουνου κατασκηνω

σεις ο δε υς του ανου ουκ εχει που
την κεφαλην κλινη
ειπεν δε προς ετερον ακολου
θει μοι ο δε ειπεν κε επιτρεψον

Folio 202r [back to top](#)

μοι απελθοντι πρωτον θαψαι ___
τον πρα μου ειπεν δε αυτω ο ις
αφες τους νεκρους θαψαι τους
εαυτων νεκρους συ δε απελθων
διαγγελε την βασιλειαν του θυ
ειπεν δε και ετερος ακολουθη
σω σοι κε πρωτον δε επιτρε
ψον μοι αποταξασθαι τοις εις
τον οικον μου ειπεν δε ο ις προς
αυτον ουδεις επιβαλων την
χειρα αυτου επ αροτρον και βλε
πων εις τα οπισω ευθετος εστιν
εις την βασιλειαν του θυ ___
: μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κς
και ετερους εβδομηκοντα
και απεστειλεν αυτους ανα δυο
δυο προ προσωπου αυτου
εις πασαν πολιν και τοπον ου
εμελλεν αυτος ερχεσθαι
ελεγεν ουν προς αυτους ο μεν
θερισμος πολυς οι δε ερ
γатаι ολιγοι δεηθητε ουν
του κυ του θερισμου οπως αν

Folio 202v [back to top](#)

εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου
υπαγετε ιδου εγω αποστελλω υμας
ως αρνας εν μεσω λυκων
μη βασταζετε βαλαντιον μη πη
ραν μηδε υποδηματα και
μηδενα κατα την οδον ασπα
σησθε
εις ην δ αν οικιαν εισερχησθε
πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω
τουτω και εαν η εκει υς ειρηνης
επαναπαυσεται επ αυτον η ειρηνη
υμων ει δε μηγε εφ υμας ανα
καμψει
εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιον
τες και πινοντες τα παρ αυτων
αξιος γαρ ο εργατης του μισθου
αυτου εστιν μη μεταβαινετε
εξ οικιας εις οικιαν
και εις ην αν πολιν εισερχησθε
και δεχωνται υμας εσθιετε τα
παρατιθεμενα υμιν και θερα

πευετε τους εν αυτη ασθενεις
και λεγετε αυτοις ηγγικεν εφ υμας

Folio 203r [back to top](#)

η βασιλεια του θυ
εις ην δ αν πολιν εισερχησθε και
μη δεχωνται υμας εξελθοντες
εις τας πλατειας αυτης ειπατε
και τον κονιορτον τον κολληθεντα
ημιν εκ της πολεως υμων εις
τους ποδας ημων απομασσο
μεθα υμιν πλην τουτο γινω
σκετε οτι ηγγικεν εφ υμας η
βασιλεια του θυ λεγω δε υμιν
οτι σοδομοις εν τη ημερα ε
κεινη ανεκτοτερον εσται η τη
πολει εκεινη
ουαι σοι χωραζειν ουαι σοι βηθσα
ιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι
εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι
εν υμιν παλαι αν εν σακκω και
σποδω καθημεναι μετενοησαν
πλην τυρω και σιδωνι ανεκτο
τερον εσται εν τη κρισει η υμιν
και συ καπερναουμ η εως του
ορνου υψωθεις εως αδου κατα
βιβασθηση

Folio 203v [back to top](#)

ο ακουων υμων εμου ακουει και ο α
θετων υμας εμε αθετει ο δε εμε
αθετων αθετει τον αποστειλαντα με
υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα μετα
χαρας λεγοντες κε και τα δαιμονια
υποτασσεται ημιν εν τω ονοματι σου
ειπεν δε αυτοις εθεωρουν τον σα
ταναν ως αστραπην εκ του ορνου
πεσοντα
ιδου διδωμι υμιν την εξουσιαν
του πατειν επανω οφεων και σκορ
πων και επι πασαν την δυναμιν
του εχθρου και ουδεν υμας ου μη α
δικηση πλην εν τουτω μη χαιρετε
οτι τα πνευματα υμιν υποτασσεται
χαιρετε δε οτι τα ονοματα υμων
εγγραφη εν τοις ορνοις
εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω
πνι ο ις και ειπεν εξομολογουμεαι
σοι περ κε του ορνου και της γης
οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων
και συνετων και απεκαλυψας
αυτα νηπιοις ναι ο πηρ οτι ουτως

εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου
 και στραφεις προς τους μαθητας
 ειπεν
 παντα μοι παρεδοθη υπο του πρς
 μου και ουδεις γινωσκει τις
 εστιν ο υς ει μη ο πηρ και τις
 εστιν ο πηρ ει μη ο υς και ω εαν
 βουληται ο υς αποκαλυψαι
 και στραφεις προς τους μαθητας
 κατ ιδιαν ειπεν μακαριοι
 οι οφθαλμοι οι βλεποντες α
 βλεπετε λεγω γαρ υμιν οτι
 πολλοι προφηται και βασιλεις
 ηθελησαν ιδειν α υμεις βλε
 πετε και ουκ ιδον και ακουσαι
 α ακουετε και ουκ ηκουσαν
 και ιδου νομικος τις ανεστη εκ
 πειραζων αυτον και λεγων
 διδασκαλε τι ποιησας ζων
 αιωνιον κληρονομησω
 ο δε ειπεν προς αυτον εν τω νομω
 τι γεγραπται πως αναγινωσκεις
 ο δε αποκριθεις ειπεν αγαπησεις

κν τον θν σου εξ ολης της καρδιας σου
 και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης
 της ισχυος σου και εξ ολης της δια
 νοιας σου και τον πλησιον σου ως ε
 αυτον ειπεν δε αυτω ορθως {απε
 κριθεις /απε
 κριθης } τουτο ποιει και {σωζη /ζηση }
 ο δε θελον δικαιουν εαυτον ειπεν
 προς τον ιν και τις εστιν μου πλη
 σιον
 υπολαβων δε ο ις ειπεν ανος τις
 κατεβαινεν απο ιλημ εις ιεριχω
 και λησταις περιεπεσεν οι και εκ
 δυσαντες αυτον και πληγας επι
 θεντες απηλθον αφεντες ημι
 θανη τυγχανοντα
 κατα συγκυριαν δε ιερεις τις κατε
 βαινεν εν τη οδω εκεινη και ιδων
 αυτον αντιπαρηλθεν ομοιως δε
 και λευιτης γενομενος κατα
 τον τοπον ελθων και ιδων αντι
 παρηλθεν σαμαρειτης δε τις ο
 δευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων
 αυτον εσπλαγχνισθη και προσελθων

κατεδησεν τα τραυματα αυτου
επιχεων ελαιον και οινον επι
βιβασας δε αυτον επι το ιδιον
κτηνος ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον
και επεμεληθη αυτου
και επι την αυριον εξελθων εκ
βαλων δυο δηναρια εδωκεν τω
πανδοχει και ειπεν αυτω επι
μεληθητι αυτου και ο τι αν
προσδαπανησης εγω εν τω επα
νερχεσθαι με αποδωσω σοι
τις ουν εκ τουτων των τριων
πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του
εμπεσοντος εις τους ληστας ο δε
ειπεν ο ποιησας το ελεος μετ αυ
του ειπεν δε αυτω ο ις πορευου
και συ ποιει ομοιως
εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτους
και αυτος εισηλθεν ο ις εις κωμην
τινα γυνη δε τις ονοματι μαρθα
υπεδεξατο αυτον εις τον οικον αυτης
και τηδε ην αδελφη καλουμενη
μαρια η και παρακαθισασα παρα

τους ποδας του ιω ηκουεν τον
λογον αυτου η δε μαρθα περι
εσπατο περι πολλην διακονιαν
επιστασα δε ειπεν κε ου μελ
ει σοι οτι η αδελφη μου
μονην με εγκατελειπεν δια
κονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι
συναντιλαβηται
αποκριθεις δε ειπεν αυτη ο ις
μαρθα μαρθα μεριμνας
και τυρβαζη περι πολλα
ενος δε εστιν χρεια μαρια δε
την αγαθην μεριδα εξελε
ξατο ητις ουκ αφερεθησεται
απ αυτης
: και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν
τοπω τινι προσευχομενον
ως επαυσατο ειπεν τις των
μαθητων αυτου προς αυτον
κε διδαξον ημας προσευ
χεσθαι καθως και ιωαννης
εδιδαξε τους μαθητας αυτου
ειπεν δε αυτοις οταν προσευ

χρησθε λεγετε περ ημων ο εν
τοις ουνοις αγιασθητω το ο
νομα σου ελθετω η βασιλει
α σου γενηθητω το θελημα
σου ως εν ουνω και επι της γης
τον αρτον ημων τον επιουσιον
διδου ημιν το καθ ημεραν
και αφες ημιν τας αμαρτιας
ημων και γαρ αυτοι αφιεμεν
παντι οφειλοντι ημιν και
μη εισενεγκης ημας εις πειρα
σμον αλλα ρυσαι ημας απο
του πονηρου
και ειπεν προς αυτους τις εξ υμων
εξει φιλον και πορευσεται προς
αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω
φιλε χρησον μοι τρεις αρτους
επειδη φιλος παρεγενετο
εξ οδου προς με και ουκ εχω ο
παραθησω αυτω κακεινος ε
σωθεν αποκριθεις ειπη μη μοι
κοπους παρεχε ηδη η θυρα
κεκλεισται και τα παιδια μου

Folio 206v [back to top](#)

μετ εμου εις την κοιτην εισιν ου
δυναμαι αναστας δουναι σοι
λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω ανα
στας δια το ειναι αυτου φιλον
δια γε την αναιδειαν αυτου
εγερθεις δωσει αυτω οσον χρη
ζει
καγω υμιν λεγω αιτειτε και δο
θησεται υμιν ζητειτε και ευρη
σετε κρουετε και ανοιχθησεται
υμιν πας γαρ ο αιων λαμ
βανει και ο ζητων ευρισκει
και τω κρουοντι ανοιχθησεται
τινα δε υμων τον πρα αιτησει
ο υς αρτον μη λιθον επιδωσει
αυτω η και εαν αιτηση ων
μη επιδωσει αυτω σκορπον
ει ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες
οιδατε δοματα αγαθα διδο
ναι τοις τεκνοις υμων ποσω
μαλλον ο πηρ ο εξ ουνου δωσει
πανα αγιον τοις αιτουσιν αυτον
και ην εκβαλλων δαιμονιον

Folio 207r [back to top](#)

και αυτο ην κωφον εγενετο δε του

δαιμονιου εξελθοντος ελαλησεν
ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι
τινες δε εξ αυτων ειπον εν βεελ
ζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων
εκβαλλει τα δαιμονια
ετεροι δε πειραζοντες σημειον
παρ αυτου εζητουν εξ ουνου
αυτος δε ειδως αυτων τα διανοη
ματα ειπεν αυτοις πασα βασι
λεια εφ εαυτην διαμερισθαι
ερημονται και οικος επι οικον
πιπτει ει δε και ο σατανας εφ ε
αυτον διεμερισθη πως σταθησεται
η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν
βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαι
μονια ει δε εγω εν βεελζεβουλ
εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων
εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο
κριται υμων αυτοι εσονται
ει δε εν δακτυλω θυ εκβαλλω τα
δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας
η βασιλεια του θυ

Folio 207v [back to top](#)

οταν ο ισχυρος καθωπλισμενος
{τ/[deletion]} ανασση την εαυτου αυλην
εν ειρηνη εστι τα υπαρχοντα
αυτου επαν δε ο ισχυροτερος
αυτου επελθων νικηση αυτον
την πανοπλιαν αυτου αιρει
εφ η επεποιθει και τα σκυλα
αυτου διαδιδωσιν ο μη ων
μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη
συναγων μετ εμου σκορπιζει
οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελ
θη απο του ανου διερχεται δι α
νυδρων τοπων ζητουν ανα
παυσιν και μη ευρισκον λεγει
υποστρεψω εις τον οικον μου ο
θεν εξηλθον και ελθον ευρισκει
σεσαρωμενον και κεκοσμημενον
τοτε πορευεται και παραλαμβα
νει επτα ετερα πνευματα πονηρο
τερα εαυτου και ελθοντα
κατοικει εκει και γινεται τα ε
σχατα του ανου εκεινου χειρονα
των πρωτων

Folio 208r [back to top](#)

εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον
ταυτα επαρασα τις γυνη
φωνην εκ του οχλου ειπεν

αὐτῷ μακαρία ἡ κοιλία ἡ
βαστάσα σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθή-
λασας αὐτὸς δὲ εἶπεν μένου-
ν γε μακαριοὶ οἱ ἀκουόντες τὸν
λόγον τοῦ θυ καὶ φυλάσσοντες
αὐτὸν
τῶν δὲ οὐλοῦν ἐπαθροίζομενων
ἤρξατο λέγειν ἡ γενεὰ αὐτῇ
πονηρὰ ἐστὶν σημεῖον ἐπιζητεῖ
καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ
εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωάννα τοῦ προφήτου
καθὼς γὰρ ἐγενέτο ἰωάννης σημεῖον
τοῖς νινευταῖς οὕτως ἐστὶ καὶ
ὁ υἱ τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ
βασιλίσσα νοτοῦ ἐγεῖρησεται ἐν τῇ
κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς
γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρίνει
αὐτοὺς ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περὶ
τῶν τῆς γῆς ἀκούσαι τὴν σο-
φίαν σολομῶνος καὶ ἰδοὺ πλεῖον

Folio 208v [back to top](#)

σολομῶνος ὡδὲ ἄνδρες νινευ-
η ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς
γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινούσιν
αὐτὴν ὅτι μετενοήσαν εἰς τὸ κῆ-
ρυγμα ἰωάννα καὶ ἰδοὺ πλεῖον ἰωάννα
ὡδὲ
οὐδεὶς δὲ λυχνὸν αἴψας εἰς κρυπτήν
τίθησιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν μοδιὸν
ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἵνα οἱ εἰσπο-
ρευόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν
ὁ λυχνὸς τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλ-
μὸς ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμὸς σου
ἀπλούς ἦ καὶ ὅλον τὸ σῶμα σου
φωτεινὸν ἐστὶν ἐπὶ δὲ πονηρὸς ἦ
καὶ τὸ σῶμα σου σκοτεινὸν σκοπεῖ
οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκοτὸς
ἐστὶν εἰ οὖν τὸ σῶμα σου ὅλον
φωτεινὸν μὴ ἔχον τι μέρος σκο-
τεινὸν ἐστὶ φωτεινὸν ὅλον ὅς
ὅταν ὁ λυχνὸς τῇ ἀστραπῇ φωτι-
ζῇ σε
ἐν δὲ τῷ λαλεῖσαι ἠρώτα αὐτὸν
φάρισαιος τίς ὥπως ἀρίστη

Folio 209r [back to top](#)

παρ' αὐτῷ εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν
ὁ δὲ φάρισαιος ἰδὼν ἐθαύμασεν
ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ
ἀριστοῦ εἶπεν δὲ ὁ κς πρὸς αὐτὸν
νῦν ὑμεῖς οἱ φάρισαιοι τὸ ἐξώθεν

του ποτηριου και του πινακος κα
θαριζετε το δε εσωθεν υμων
γεμει αρπαγης και πονηριας αφρονες
ουχ ο ποιησας το εξωθεν και το ε
σωθεν εποιησεν πλην τα ε
νοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου
παντα καθαρα υμιν εστιν
αλλα ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι
αποδεκατουτε το ηδυοσμον και
το πηγανον και παν λαχανον και
παρερχεσθε την κρισιν και την
αγαπην του θυ ταυτα εδει ποιησαι
κακεινα μη αφιεναι
ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αγαπατε
την πρωτοκαθεδριαν εν ταις συνα
γωγαις και τους ασπασμους εν ταις
αγοραις
ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι

Folio 209v [back to top](#)

υποκριται οτι εστε ως τα μνημεια
τα αδηλα και οι ανοι περιπα
τουντες επανω ουκ οιδασιν
αποκριθεις δε τις των νομικων
λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα
λεγων και ημας υβριζεις ο δε
ειπεν και υμιν τοις νομικοις ουαι
οτι φορτιζετε τους ανους φορτια
δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δα
κτυλων υμων ου προσψανετε
τοις φορτιοις
ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνη
μεια των προφητων οι δε πρες
υμων απεκτειναν αυτους αρα
μαρτυρειτε και συνευδοκειτε τοις
εργοις των πρων υμων οτι αυτοι
μεν απεκτειναν αυτους υμεις δε
οικοδομειτε αυτων τα μνημεια
δια τουτο και η σοφια του θυ ειπεν
αποστελω εις αυτους προφητας
και αποστολους και εξ αυτων απο
κτενουςιν και εκδιωξουσιν ινα
εκζητηθη το αιμα παντων των

Folio 210r [back to top](#)

προφητων το εκχυνομενον απο
καταβολης κοσμου απο της γε
νεας ταυτης και απο του αιματος
αβελ εως του αιματος ζαχαριου
του απολομενου μεταξυ του θυ
σιαστηριου και του οικου ναι λεγω
υμιν εκζητηθησεται απο της

γενεας ταυτης
ουαι υμιν τοις νομικοις οτι ηρατε
την κλειδα της γνωσεως
αυτοι ουκ εισηλθετε και τους εισερ
χομενους εκωλυσατε
λεγοντος δε αυτου ταυτα προς αυτους
ηρξαντο οι γραμματαις και οι φαρι
σαιοι δεινως ενεχειν και αποστομα
τιζειν αυτον περι πλειονων ενε
δρευοντες αυτον ζητουντες θη
ρευσαι τι εκ του στοματος αυτου ινα
κατηγορησωσιν αυτου : εν οις επι
συναχθειςων των μυριαδων του
οχλου ωστε καταπατειν αλληλους
ηρξατο λεγειν προς τους μαθητας
αυτου πρωτον προσεχετε εαυτοις

Folio 210v [back to top](#)

απο της ζυμης των φαρισαιων η
τις εστιν υποκρισις
ουδεν δε συγκεκαλυμμενον εστιν ο
ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον
ο ου γνωσθησεται ανθ ων οσα
εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι
ακουσθησεται και ο προς το ους ελα
λησατε εν τοις ταμειοις κηρυ
χθησεται επι των δωματων
λεγω δε υμιν τοις φιλοις μου μη
φοβηθητε απο των αποκτενον
των το σωμα και μετα ταυτα
μη εχοντων περισσοτερον τι ποι
ησαι υποδειξω δε υμιν τινα
φοβηθητε φοβηθητε τον μετα
το αποκτειναι εξουσιαν εχοντα εμ
βαλιν εις την γεενναν ουχι πεντε
στρουθια πωλεται ασσαριων δυο
και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελη
σμενον ενωπιον του θυ αλλα και
αι τριχες της κεφαλης { υμων / ημων }
πασαι ηριθμηνται μη ουν φο
βεισθε πολλων στρουθιων δια

Folio 211r [back to top](#)

φερετε λεγω δε υμιν πας ος
ομολογηση εν εμοι εμπροσθεν των
ανων και ο υς του ανου ομολογηση
εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων
του θυ
ο δε αρνησαμενος με ενωπιον των
ανων απαρνηθησεται ενωπιον
των αγγελων του θυ
και πας ος ερει λογον εις τον υν του

ανου αφεθησεται αυτω τω δε
εις το αγιον πνα βλασφημησαντι
ουκ αφεθησεται
οταν δε προσφερωσιν υμας επι τας
συναγωγας και τας αρχας και
τας εξουσιας μη μεριμνατε
πως η τι απολογησησθε η τι
ειπητε το γαρ αγιον πνα διδαξει
υμας εν αυτη τη ωρα α δει ειπειν
ειπεν δε τις αυτω εκ του οχλου
διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου
μερισασθαι μετ εμου την κληρο
νομιαν ο δε ειπεν αυτω ανε
τις με κατεστησεν δικαστην η

Folio 211v [back to top](#)

μεριστην εφ υμας ειπεν δε
προς αυτους ορατε και φυλασ
σεσθε απο της πλεονεξιας
οτι ουκ εν τω περισσευειν τινι
η ζωη αυτω εστιν εκ των υπαρ
χοντων αυτω
ειπεν δε παραβολην προς αυτους
λεγων ανου τινος πλουσιου
ευφορησεν η χωρα και διελογι
ζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω
οτι ουκ εχω που συναξω τους
καρπους μου και ειπεν τουτο
ποιησω καθελω μου τας απο
θηκας και μειζονας οικοδομησω
και συναξω εκει παντα τα γενη
ματα μου και τα αγαθα μου και
ερω τη ψυχη μου ψυχη εχεις
πολλα αγαθα κειμενα εις ετη
πολλα αναπαυου φαγε πε
ευφραινου ειπεν δε αυτω ο θς
αφρων ταυτη τη νυκτι την ψυ
χην σου απαιτουσιν απο σου α δε
ητοιμασας τινι εσται ουτως ο

Folio 212r [back to top](#)

θησαυριζων εαυτω και μη εις θν
πλουτων
ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου
δια τουτο υμιν λεγω μη μερι
μνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε
μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε
η ψυχη πλειον εστι της τροφης
και το σωμα του ενδυματος
κατανοησατε τους κορακας οτι
ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν
οις ουκ εστιν ταμειον ουδε απο

θηκη και ο θς τρεφει αυτους
ποσω μαλλον υμεις διαφερετε
των πετεινων τις δε εξ υμων
μεριμνων δυναται προσθηναι
επι την ηλικιαν αυτου πηχυν
ενα ει ουν ουτε ελαχιστον δυνα
σθε τι περι των λοιπων μερι
μνατε κατανοησατε τα κρινα
πως αυξανει ου κοπια ουδε
νηθει λεγω δε υμιν ουδε σολο
μων εν παση τη δοξη αυτου
περιεβαλετω ως εν τουτων

Folio 212v [back to top](#)

ει δε τον χορτον εν τω αγρω σημερον
οντα και αυριον εις κλιβανον βαλ
λομενον ο θς ουτως αμφιεν
νυσιν ποσω μαλλον υμας ολι
γοπιστοι και υμεις μη ζητειτε
τι φαγητε η τι πητε και μη
μετεωριζεσθε ταυτα γαρ παντα
τα εθνη του κοσμου επιζητει
υμων δε ο πηρ οιδεν οτι χρη
ζετε τουτων πλην ζητειτε
την βασιλειαν του θυ και ταυτα
προστεθησεται υμιν
μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι
ευδοκησεν ο πηρ υμων του δου
ναι υμιν την βασιλειαν
πωλησατε τα υπαρχοντα υμων
και δοτε ελεημοσυνην
ποιησατε εαυτοις βαλλαντια μη
παλαιουμενα θησαυρον ανεκ
λειπτον εν τοις ουνοις οπου κλε
πτης ουκ εγγιζει ουδε σης δια
φθειρει οπου γαρ εστιν ο θησαυρος
υμων εκει και η καρδια υμων εσται

Folio 213r [back to top](#)

εστωσαν υμων αι οσφυες περιε
ζωσμεναι και οι λυχνοι καιομενοι
και υμεις ομοιοι ανοις προσδεχο
μενοις τον κν { εαυτον / εαυτων } ποτε ανα
λυση εκ των γαμων ινα ελθοντος
και κρουσαντος ευθεως ανοι
ξωσιν αυτω
μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ους ελ
θων ο κς ευρησει γρηγορουντας
αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται
και ανακλινει αυτους και παρελ
θων διακονησει αυτοις
και εαν ελθη εν τη δευτερα φυλακη

και εν τη τριτη φυλακη ελθη
και ευρη ουτως μακαριοι εισιν οι
δουλοι εκεινοι
τουτο δε γινωσκετε οτι ει ηδη ο οικο
δεσποτης ποια ωρα ο κλεπτης ερ
χεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν
αφηκεν διορυγηται τον οικον αυτου
και υμεις ουν γινεσθε ετοιμοι οτι η____
{ουρα /ωρα} ου δοκειτε ο υς του ανου ερχεται
ειπεν δε αυτω ο πετρος κε προς ημας

Folio 213v [back to top](#)

την παραβολην ταυτην λε
γεις η {και /~~[deletion]~~} προς παντας
ειπεν δε ο κς τις αρα εστιν ο πι
στος οικονομος ο φρονιμος ον
καταστησει ο κς επι της θερα
πειας αυτου του διδοναι εν
καιρω το σιτομετριον
μακαριος ο δουλος εκεινος ον
ελθων ο κς αυτου ευρησει ποι
ουντα ουτως αληθως λεγω
υμιν οτι επι πασι τοις υπαρ
χουσιν αυτου καταστησει αυτον
εαν δε ειπη ο δουλος εκεινος εν τη
καρδια αυτου χρονιζει ο κς μου
ερχεσθαι και αρξεται τυπτειν
τους παιδας και τας παιδισκας
εσθιειν τε και πινειν και μεθυ
σκεσθαι ηξει ο κς του δουλου
εκεινου εν ημερα η ου προσ
δοκα και εν ωρα η ου γινωσκει
και διχοτομησει αυτον και το
μερος αυτου μετα των απιστων
θησει

Folio 214r [back to top](#)

εκεινος δε ο δουλος ο γνους το
θελημα του κυ αυτου και μη ετοι
μασας μηδε ποιησας προς το
θελημα αυτου δαρησεται πολλας
ο δε μη γνους ποιησας δε αξια
πληγων δαρησεται ολιγας
παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ
ζητηθησεται παρ αυτου και ω
παρεθεντο πολυ περισσοτερον
ζητησουσιν αυτον
πυρ ηλθον βαλειν εις την γην και τι
θελω ει ηδη ανηφθη βαπτισμα
δε εχω βαπτισθηναι και πως
συνεχομαι εως ου τελεσθη δοκεται
οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι

εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η
διαμερισμον εσονται γαρ απο
του νυν πεντε εν οικω ενι δια
μεμερισμενοι τρεις επι δυσιν
και δυο επι τρεισιν διαμερι
σθησεται πηρ επι υιω και υιος
επι πατρι μητηρ επι θυγατρι
και θυγατηρ επι μητρι πενθερα

Folio 214v [back to top](#)

επι την νυμφην αυτης και νυμφη
επι την πενθεραν αυτης
ελεγεν δε και τοις οχλοις οταν
ιδητε την νεφελην ανατελ
λουσαν απο δυσμων ευθεως
λεγετε ομβρος ερχεται και γι
νεται ουτως και οταν νοτον
πνεοντα λεγετε οτι καυσων
εσται και γινεται υποκριται
το προσωπον της γης και του
ουνου οιδατε δοκιμαζειν
τον δε καιρον τουτον πως ου
δοκιμαζετε
τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε
το δικαιον ως γαρ υπαγεις
μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα
εν τη οδω δος εργασιαν απηλ
λαχθαι απ αυτου μηποτε
κατασυρη σε προς τον κριτην
και ο κριτης σε παραδω τω
πρακτορι και ο πρακτωρ σε
βαλη εις φυλακην λεγω σοι
ου μη εξελθης εκειθεν εως ου και

Folio 215r [back to top](#)

τον εσχατον λεπτον αποδως
: παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω
απαγγελλοντες αυτω περι των
γαλιλαιων ων το αιμα πιλατος
εμιξεν μετα των θυσιων αυτων
και αποκριθεις ο ις ειπεν αυτοις
δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρ
τωλοι παρα παντας τους γαλι
λαιους εγενοντο οτι τοιαυτα πε
πονθασιν ουχι λεγω υμιν αλ
λ εαν μη μετανοητε παντες ως
αυτως απολεισθε η εκεινοι οι
δεκα και οκτω εφ ους επεσεν ο
πυργος εν τω σιλωαμ και απε
κτεινεν αυτους δοκειτε οτι ουτοι
οφειλεται εγενοντο παρα παντας
τους ανους τους κατοικουντας

εν ιλημ ουχι λεγω υμιν αλλ εαν
μη μετανοητε παντες ομοιως
απολεισθε
ελεγεν δε ταυτην την παραβολην
συκην ειχεν τις εν τω αμπελωνι
αυτου πεφυτευμενην και ηλθεν

Folio 215v [back to top](#)

ζητων καρπον εν αυτη και ουχ ευρεν
ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου
τρια ετη ερχομαι ζητων καρπον
εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω
εκκοψον αυτην ινα και την γην
καταργει ο δε αποκριθεις λεγει
αυτω κε αφες αυτην και τουτο το
{ετως /ετος } εως οτου σκαψω περι αυτην
και βαλω κοπρια καν μεν ποιηση
καρπον ει δε μηγε εις το μελλον εκ
κοψεις αυτην —
ην δε δασκων ο ις εν μια των συνα
γωγων εν τοις σαββασιν και
ιδου γυνη ην πνευμα εχουσα
ασθενειας ετι δεκα και οκτω
και ην συγκυπτουσα και μη δυ
ναμενη ανακυψαι εις το παντελες
ιδων δε αυτην ο ις προσεφωνησε
και ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι
της ασθενειας σου και επεθηκεν
αυτη τας χειρας και παραχρημα
ανωρθωθη και εδοξαζε τον θν
αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος

Folio 216r [back to top](#)

αγανακτων οτι τω σαββατω εθε
ραπευσεν ο ις ελεγεν τω οχλω
εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργα
ζεσθαι εν ταυταις ουν ερχομενοι
θεραπευεσθε και μη τη ημερα
του σαββατου απεκριθη ουν
αυτω ο κς και ειπεν υποκριται
εκαστος υμων τω σαββατω
ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον
απο της φατνης και απαγαγων
ποτιζει ταυτην δε θυγατερα
αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατα
νας ιδου δεκα και οκω ετη ου
κ εδει λυθηναι απο του δεσμου
τουτου τη ημερα του σαββατου
και ταυτα λεγοντος αυτου κατη
σχυνοντο παντες οι αντικειμενοι
αυτω και πας ο οχλος εχαιρεν
επι πασι τοις ενδοξοις τοις γινο

μενοις υπ αυτου
ελεγεν δε τινι ομοια εστιν η βασι
λεια του θυ και τινι ομοιωσω
αυτην ομοια εστιν κοκκω σιναπεως

Folio 216v [back to top](#)

ον λαβων ανος εβαλεν εις κηπον ε
αυτου και ηυξησεν και εγενετο εις
δενδρον μεγα και τα πετεινα του
ουνου κατεσκηνωσεν εν τοις κλα
δοις αυτου
παλιν ειπεν τινι ωμοιωσω την
βασιλειαν του θυ ομοια εστιν
ζυμη ην λαβουσα γυνη ενε
κρυψεν εις αλευρου σατα τρια
εως ου εξυμωθη ολον
και διεπορευετο κατα πολεις και κω
μας διδασκων και πορειαν
ποιουμενος εις ιλημ
ειπεν δε τις αυτω κε ει ολιγοι οι
σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτους
αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στε
νης πυλης οτι πολλοι λεγω υμιν
ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ι
σχυσουσιν
αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και
αποκλειση την θυραν και αρ
ξησθε εξω εσταναι και κρουειν την
θυραν λεγοντες κε κε ανοιξον ημιν

Folio 217r [back to top](#)

και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οίδα
υμας ποθεν εστε
τοτε αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενω
πιον σου και επιομεν και εν ταις
πλατειαις ημων εδιδαξας
και ερει λεγω υμιν ουκ οίδα υμας
ποθεν εστε αποστητε απ εμου
παντες εργαται της αδικιας
εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος
των οδοντων
οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ
και ιακωβ και παντας τους προ
φητας εν τη βασιλεια του θυ
υμας δε εκβαλλομενους εξω
και ηξουσιν απο ανατολων και
δυσμων και βορρα και νοτου
και ανακληθησονται εν τη βα
σιλεια του θυ
και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι
και εισι πρωτοι οι εσονται εσχατοι
εν αυτη τη ημερα προσηλθον τινες

φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε
και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης

Folio 217v [back to top](#)

θελει σε αποκτειναι και ειπεν αυτοις
πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι
ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια
και ιασεις επιτελλω σημερον και
αυριον και τη τριτη τελειουμαι
πλην δει με σημερον και αυριον
και τη εχομενη πορευεσθαι οτι
ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι
εξω ιλημ
ιλημ ιλημ η αποκτεινουσα τους
προφητας και λιθοβολουσα
τους απεσταλμενους προς αυτην
ποσακις ηθελησα επισυναξαι
τα τεκνα σου ον τροπον ορνις
την εαυτης νοσσιαν υπο τας
περυγας και ουκ ηθελησατε
ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων
ερημος λεγω δε υμιν οτι ου
μη με ιδητε εως αν ηξει οτε
ειπητε ευλογημενος ο ερχο
μενος εν ονοματι κυ
: και εγενετο εν τω εισελθειν αυτον
εις οικον τινος των αρχοντων

Folio 218r [back to top](#)

των φαρισαιων σαββατω
φαγειν αρτον και αυτοι ησαν
παρατηρουμενοι αυτον
και ιδου ανος τις ην υδρωπικος
εμπροσθεν αυτου και αποκριθεις
ο ις ειπεν προς τους νομικους
και φαρισαιους λεγων ει εξεστιν
τω σαββατω θεραπευειν οι δε
ησυχασαν και επιλαβομενος
ιασατο αυτον και απελυσεν
και αποκριθεις προς αυτους ειπεν
τινος υμων ονος η βους εις
φρεαρ εμπεσειται και ουκ ευ
θεως ανασπασει αυτον εν τη
ημερα του σαββατου και ουκ ι
σχυσαν ανταποκριθηναι αυτω
προς ταυτα
ελεγεν δε προς τους κεκλημενους
παραβολην επεχων πως
τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο
λεγων προς αυτους οταν κλη
θης υπο τινος εις γαμους μη
κατακληθης εις την πρωτο

κλίσαν μηποτε εντιμοτερος
σου η κεκλημενος υπ αυτου
και ελθων ο σε και αυτον καλε
σας ερει σοι δος τουτω τοπον
και τοτε αρξη μετα αισχυνης τον
εσχατον τοπον κατεχειν αλλ οταν
κληθης πορευθεις αναπεσε
εις τον εσχατον τοπον ινα οταν
ελθη ο κεκληκως σε ειπη σοι
φιλε προσαναβηθι ανωτερον
τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον των
συνανακειμενων σοι
οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινω
θησεται και ο ταπεινων εαυτον
υψωθησεται
ελεγεν δε και τω κεκληκοτι αυτον
οταν ποιης αριστον η δειπνον
μη φωνει τους φιλους σου μηδε
τους αδελφους σου μηδε τους
συγγενεις σου μηδε γειτονας
πλουσιους μηποτε και αυτοι
σε αντικαλεσωσιν και γενηται σοι
ανταποδομα αλλ οταν ποιης

δοχην καλει πτωχους αναπηρους
χωλους τυφλους και μακαριος
εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδου
ναι σοι ανταποδοθησεται γαρ σοι
εν τη αναστασει των δικαιων
ακουσας δε τις των συνανακειμενων
ταυτα ειπεν αυτω μακαριος
ος φαγεται αριστον εν τη βασιλεια
του θυ
ο δε ειπεν αυτω ανος τις εποιησε
δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλους
και απεστειλε τον δουλον αυτου τη
ωρα του δειπνου ειπειν τοις κεκλη
μενοις ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα
εστιν παντα και ηρξαντο απο μας
παραιτεισθαι παντες
ο πρωτος ειπεν αυτω αγρον ηγορασα
και εχω αναγκην εξελθειν και ιδειν
αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον
και ετερος ειπεν ζευγη βοων ηγορασα
πεντε και πορευομαι δοκιμασαι
αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον
και ετερος ειπεν γυναικα εγημα και

δια τουτο ου δυναμαι ελθειν
και παραγενομενος ο δουλός εκεινος
απηγγειλεν τω κω αυτου ταυτα
τοτε οργισθεις ο οικοδεσποτης ειπεν
το δουλω αυτου εξελθε ταχεως
εις τας πλατειας και ρυμας
της πολεως και τους πτωχους
και αναπηρους και χωλους και
τυφλους εισαγαγε ωδε
και ειπεν ο δουλός κε γεγονεν ως
επεταξας και ετι τοπος εστιν
και ειπεν ο κς προς τον δουλόν ε
ξελθε εις τας οδους και φραγμους
και αναγκασον εισελθειν ινα γε
μισθῃ ο οικος μου λεγω γαρ υμιν
οτι ουδεις των ανδρων εκεινων
των κεκλημενων γευσεται μου
του δειπνου
συνεπορευοντο δε τω ιυ οχλοι πολ
λοι και στραφεις ειπεν προς αυ
τους ει τις ερχεται προς με και
ου μισει τον πατῆρα αυτου και την
μητέρα και την γυναικα και τα

Folio 220r [back to top](#)

τεκνα και τους αδελφους και τας
αδελφας ετι δε και την εαυτου
ψυχην ου δυναται μου μαθητης _____
ειναι και οστις ου βασταζει τον στρον
αυτου και ερχεται οπισω μου ου δυ
νεται ειναι μου μαθητης
τις γαρ εξ υμων ο θελων πυργον οικο
δομησαι ουχι πρωτον καθισας
ψηφιζει την δαπανην ει εχει τα
προς अपαρτισμον ινα μηποτε
θεντος αυτου θεμελιον και μη ι
σχυοντος εκτελεσαι παντες οι θεω
ρουντες αρξωνται εμπαιζειν αυτω
λεγοντες οτι ουτος ο ανος ηρξατο οι
κοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι
η τις βασιλευς πορευομενος συμβα
λειν ετερω βασιλει εις πολεμον ουχι
καθισας πρωτον βουλευεται ει δυνα
τος εστιν εν δεκα χιλιασιν απαντησαι
τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω
επ αυτον ει δε μηγε ετι πορρω αυτου
οντος πρεσβειαν αποστειλας ερωτα
τα προς ειρηνην

Folio 220v [back to top](#)

ουτως ουν πας εξ υμων ος ουκ αποτασ

σεται πασι τοις εαυτου υπαρχουσιν
ου δυναται μου ειναι μαθητης
καλον το αλας εαν δε το αλας μωρανθη
εν τινι αρτυθησεται ουτε εις γην
ουτε εις κοπριαν ευθετον εστιν εξω
βαλλουσιν αυτο ο εχων ωτα ακουειν
ακουετω
: ησαν δε εγγιζοντες αυτω παντες οι τε
λωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου
και διεγογγυζον οι φαρισαιοι και οι
γραμματεις λεγοντες οτι ουτος
αμαρτωλους προσδεχεται και συν
εσθiei αυτοις
ειπεν δε προς αυτους την παραβολην
ταυτην λεγων τις ανος εξ υμων
εχων εκατον προβατα και απολε
σας εν εξ αυτων ου καταλειπει τα
ενενηκοντα εννεα εν τη ερημω και
πορευθει επι το απολωλος εως ευρη
αυτο και ευρων επιτιθισιν επι τους
ωμους εαυτου χαιρων και ελθων
εις τον οικον συγκαλει τους φιλους

Folio 221r [back to top](#)

και τους γειτονας λεγων αυτοις
συγχαρητε μοι οτι ευρον το προ
βατον μου το απολωλος
λεγω υμιν οτι ουτως χαρα εσται
εν τω συνω επι ενι αμαρτωλω
μετανοουντι η επι ενενηκοντα
εννεα δικαιοις οτινες ου χρειαν
εχουσι μετανοιας
η τις γυνη δραγμας εχουσα δεκα
εαν απολεση δραχμην μιαν
ουχι απτει λυχνον και σαροι την
οικιαν και ζητει επιμελως
εως οτου ευρη και ευρουσα
συγκαλειται τας φιλας και τας
γειτονας λεγουσα συγχαρητε μοι
οτι ευρον την δραχμην ην
απωλεσα
ουτως λεγω υμιν χαρα γινεται ενω
πιον των αγγελων του θυ επι ενι
αμαρτωλω μετανοουντι
ειπεν δε ανος τις ειχεν δυο υιους
και ειπεν ο νεωτερος αυτων τω πρι
περδος μοι το επιβαλλον μερος της

Folio 221v [back to top](#)

ουσιας και διειλεν αυτοις τον βιον
και μετ ου πολλας ημερας συναγαγων
απαντα ο νεωτερος υιος απεδη

μησεν εις χωραν μακραν και εκει
διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου
ζων ασωτως δαπανησαντος
δε αυτου παντα εγενετο λιμος ισχυρος
κατα την χωραν εκεινην και αυ
τος ηρξατο του υστερεισθαι και
πορευθεις εκολληθη ενι των
πολιτων της χωρας εκεινης
και επεμψεν αυτον εις τους αγρους
αυτου βοσκειν χοιρους και επε
θυμει γεμισαι την κοιλιαν
αυτου απο των κερατιων ων
ησθιον οι χοιροι και ουδεις ε
διδου αυτω εις εαυτον δε ελ
θων ειπεν ποσοι μισθιοι του
πρς μου περισσευουσιν αρτων
εγω δε λιμω απολλυμαι αναστας
πορευσομαι προς τον πρα μου
και ερω αυτον περ ημαρτον
εις τον ουνον και ενωπιον σου

Folio 222r [back to top](#)

ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου
ποιησον με ως ενα των μισθιων σου
και αναστας ηλθεν προς τον πρα αυτου
ετι δε αυτου μακραν απεχοντος
ιδεν αυτον ο πηρ αυτου και εσπλαγ
χνισθη και δραμων επεπεσεν
επι τον τραχηλον αυτου και κα
τεφιλησεν αυτον ειπεν δε αυτω
ο υιος περ ημαρτον εις τον ουνον
και ενωπιον σου και ουκετι ειμι
αξιος κληθηναι υιος σου
ειπεν δε ο πηρ προς τους δουλους
αυτου εξενεγκατε την στολην
την πρωτην και ενδυσατε αυτον
και δοτε δακτυλιον εις την χειρα
αυτου και υποδηματα εις τους
ποδας και ενεγκαντες τον μοσχον
τον σιτευτον θυσατε και φα
γοντες ευφρανθωμεν οτι ουτος
ο υιος μου νεκρος ην και ανεζησεν
και απολωλως ην και ηυρεθη
και ηρξαντο ευφραινεσθαι
ην δε ο υιος αυτου ο πρεσβυτερος

Folio 222v [back to top](#)

εν αγρω και ως ερχομενος ηγγισεν
τη οικια ηκουσε συμφωνιας και
χορων και προσκαλεσαμενος ενα
των παιδων επυνθανετο τι ει
ταυτα ο δε ειπεν αυτω οτι ο

αδελφος σου ηκει και εθυσεν ο
πηρ σου τον μοσχον τον σιτευτον
οτι υγιαινωντα αυτον απελαβεν
ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελ
θειν ο ουν πηρ αυτου εξελθων
παρεκαλει αυτον ο δε αποκριθεις
ειπεν τω πρι ιδου τοσαυτα ετη
δουλευω σοι και ουδεποτε εντο
λην σου παρηλθον και εμοι ου
δεποτε εδωκας εριφον ινα μετα
των φιλων μου ευφρανθω οτε
δε ο υιος σου ουτος ο καταφαγων σου
τον βιον μετα πορνων ηλθεν ε
θυσας αυτω τον μοσχον τον σιτευτον
ο δε ειπεν αυτω τεκνον συ παντοτε
μετ εμου ει και παντα τα εμα σα
εστιν ευφρανθησαι δε και χαρησαι
εδει οτι ο αδελφος σου ουτος

Folio 223r [back to top](#)

νεκρος ην και ανεζησεν και απο
λωλως ην και ηυρεθη
: ελεγεν δε και προς τους μαθητας
αυτου ανος τις ην πλουσιος ος
ειχεν οικονομον και ουτος διε
βληθη αυτω ως διασκορπιζων
τα υπαρχοντα αυτου και φωνησας
αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω
περι σου αποδος τον λογον της οι
κονομιας σου ου γαρ δυνηση ετι οικο
νομειν ειπεν δε εν εαυτω ο οικο
νομος τι ποιησω οτι ο κς μου
αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου
σκαπτειν ουκ ισχυω επαιτειν αι
σχυνομαι εγνων τι ποιησω ινα
οταν μετασταθω της οικονομιας
δεξωνται με εις τους οικους αυτων
και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον
των χρεοφιλετων του κυ { αυτου / εαυτου }
ειπεν τω πρωτω ποσον οφειλεις
τω κυριω μου ο δε ειπεν εκατον
βατους ελαιου και ειπεν αυτω
δεξαι σου το γραμμα και καθισας

Folio 223v [back to top](#)

ταχεως γραψον πεντηκοντα
επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον ο
φειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους
σιτου και λεγει αυτω δ[εξ]αι σου το
γραμμα και γραψον ογδοηκοντα
και επηγεσεν ο κς τον οικονομον της
αδικιας οτι φρονιμως εποιησεν

οτι οι υιοι του αιωνος τουτου
φρονιμωτεροι υπερ τους υιους
του φωτος εις την γενεαν την
εαυτων εισιν καγω υμιν λεγω
ποιησατε εαυτοις φιλους εκ
του μαμωνα της αδικιας ινα
οταν εκλειπητε δεξωνται υμας
εις τας αιωνιους σκηνας
ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω
πιστος εστιν και ο εν ελαχιστω α
δικος και εν πολλω αδικος εστιν
ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι
ουκ εγενεσθε το αληθινον τις
υμιν πιστευσει και ει εν τω αλλο
τριω πιστοι ουκ εγενεσθε το υ
μετερον τις υμιν δωτε

Folio 224r [back to top](#)

ουδεις οικητης δυναται δυσι κυριοις
δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει
και τον ετερον αγαπησει η ενος
ανθεξεται και του ετερου κατα
φρονησει ου δυνασθε θω δουλευειν
και μαμωνα
ηκουον δε ταυτα παντα και οι φαρι
σαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες
και εξεμυκτηριζον αυτον
και ειπεν αυτοις υμεις εστε οι δικαιο
ουντες εαυτους ενωπιον των
ανων ο δε θς γινωσκει τας καρ
διας υμων οτι το εν ανοις υψηλον
βδελυγμα ενωπιον του θυ εστιν
ο νομος και οι προφηται εως ιωαννου
απο τοτε η βασιλεια του θυ ευαγγε
λιζεται και πας εις αυτην βιαζεται
ευκοποτερον δε εστιν τον ουνον και
την γην παρελθειν η του νομου
μιαν κεραιαν πεσειν
πας ο απολυων την γυναικα αυτου
και γαμων ετεραν μοιχευει και πας
ο απολελυμενην απο ανδρος γαμων
μοιχευει

Folio 224v [back to top](#)

ανος δε τις ην πλουσιος και ενε
διδυσκετο πορφυραν και βυσσον
ευφραινομενος καθ ημεραν
λαμπρως πτωχος δε τις ην
ονοματι λαζαρος ος εβεβλητο
προς τον πυλωνα αυτου ηλκω
μενος και επιθυμων χορτα
σθηναι απο των ψιχιων των

πιπτοντων απο της τραπεζης
του πλουσιου αλλα και οι κυνες
ερχομενοι απειλειχον τα ελκη
αυτου εγενετο δε αποθανειν τον
πτωχον και απενεχθηναι αυτον
υπο των αγγελων εις τον κολπον του
αβρααμ απεθανεν δε και ο πλου
σιος και εταφη και εν τω αδη
επαρας τους οφθαλμους αυτου
υπαρχων εν βασανοις ορα τον
αβρααμ απο μακροθεν και λα
ζαρον εν τοις κολποις αυτου και
αυτος φωνησας ειπεν πατερ
αβρααμ ελεησον με και πεμψον
λαζαρον ινα βαψη το ακρον του

Folio 225r [back to top](#)

δακτυλου αυτου υδατος και κατα
ψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυ
νωμαι εν τη φλογι ταυτη
ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι
οτι απελαβες συ τα αγαθα σου
εν τη ζωη σου και λαζαρος ομοιως
τα κακα νυν δε ωδε παρακα
λειται συ δε οδυνασαι και επι
πασι τουτοις μεταξυ ημων και
υμων χασμα μεγα εστηρικται
οπως οι θελοντες διαβηναι εν
τευθεν προς υμας μη δυνωνται
μηδε οι εκειθεν προς ημας δια
περωσιν ειπεν δε ερωτω ουν σε
περ ινα πεμψης αυτον εις τον οικον
του πρς μου εχω γαρ πεντε αδελφους
οπως διαμαρτυρηται αυτοις ινα
μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον
τουτον της βασανου λεγει αυτω α
βρααμ εχουσι μωυσεα και τους
προφητας ακουσατωσαν αυτων
ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλ
λ εαν τις απο νεκρων πορευθη

Folio 225v [back to top](#)

προς αυτους μετανοησουσιν
ειπεν δε αυτω ει μωσεως και των
προφητων ουκ ακουουσιν ουδε
εαν τις εκ των νεκρων αναστη
πεισθησονται
: ειπεν δε προς τους μαθητας
ανενδεκτον εστιν του μη ελθειν
τα σκανδαλα ουαι δε δι ου ερ
χεται λυσιτελει αυτω ει μυλος
ονικος περικειται περι τον τρα

χῆλον αὐτοῦ καὶ ἐρριπταὶ εἰς τὴν
θαλάσσαν ἢ ἵνα {σκανδαλίσῃ / σκανδαλίῃ }
ἐνὰ τῶν μικρῶν τούτων προ
σεχετε ἑαυτοῖς
ἐὰν δὲ ἁμαρτή εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου
ἐπιτιμήσῃ αὐτῷ καὶ ἐὰν μετὰ
νοῆσῃ ἀφ' ἐξ αὐτῶ
καὶ ἐὰν ἑπτακὶς τῆς ἡμέρας
ἁμαρτή εἰς σὲ καὶ ἑπτακὶς τῆς
ἡμέρας ἐπιστρέψῃ λέγων μετὰ
νοῶ ἀφήσεις αὐτῷ καὶ εἰπὼν
οἱ ἀποστολοὶ τῷ κω προσθεὶς ἡμῖν
πίστιν εἶπεν δὲ ὁ κς εἰ ἔχετε πίστιν

Folio 226r [back to top](#)

ὥς κοκκὸν σίναπεως ἐλέγετε ἂν
τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ ἐκρίζωθῇ
καὶ φυτευθῇ ἐν τῇ θαλάσῃ
καὶ ὑψηλὸς ἂν ὑμῖν
τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δούλον ἔχων ἀροτρι
ῶντα ἢ ποιμαίνοντα ὅς ἐισέλ
θῇ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ εὐθεὶς
παρελθὼν ἀναπέσῃ ἀλλ' οὐχὶ
ἐρεῖ αὐτῷ ἐτοίμασον τί δειπνήσω
καὶ περιζώσαμένους διακονεῖ μοι
ἐὼς φάγω καὶ πῖω καὶ μετὰ ταῦτα
φάγεσαι καὶ πίεσαι σὺ μὴ χάριν ἔχει
τῷ δούλῳ ἐκεῖνῳ ὅτι ἐποίησεν
τὰ διαταχθέντα οὐ δοκῶ οὐ
τως καὶ ὑμεῖς ὅταν ποιήσῃτε
πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν
λέγετε ὅτι δούλοι ἀχρεῖοι ἐσμεν
ὅτι ὁ ὀφειλομένους ποιεῖν πεποι
ήκαμεν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πο
ρεύεσθαι αὐτὸν εἰς ἰλὴμ καὶ αὐτὸς
διήρχετο διὰ μέσου σαμαρίας καὶ
γαλιλαίας
καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς τινὰ κώμην

Folio 226v [back to top](#)

ἀπῆντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες
οἱ ἐστήσαν πορεύθεν καὶ αὐτοὶ ἤραν
φωνὴν λέγοντες ἰὺ ἐπιστάτα ἐλε
ήσον ἡμᾶς καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς
πορεύθεντες ἐπιδειξάτε ἑαυτοὺς
τοῖς ἱερεῦσι καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπα
γεῖν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν εἰς δὲ
ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι ἰαθῇ ὑπεστρέψεν
μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θν
καὶ ἐπέσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς
ποδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ καὶ
αὐτὸς ἦν σαμαρείτης ἀποκριθεὶς

δε ο ις ειπεν ουχι οι δεκα εκαθερι
σθησαν οι δε εννεα που ουχ ευρεθησαν
υποστρεψαντες δουναι δοξαν τω θω
ει μη ο αλλογενης ουτος και ειπεν
αυτω αναστας πορευου η πιστις
σου σεσωκεν σε
επερωτηθεις δε υπο των φαρισαιων
ποτε ερχεται η βασιλεια του θυ
απεκριθη αυτοις και ειπεν ουκ ερ
χεται η βασιλεια του θυ μετα παρα
τηρησεως ουδε ερουνσιν ιδου ωδε

Folio 227r [back to top](#)

η ιδου εκει ιδου γαρ η βασιλεια του θυ
εντος υμων εστιν
ειπεν δε προς τους μαθητας ελευ
σονται ημεραι οτε επιθυμησεται
μια των ημερων του υυ του ανου
ιδειν και ουκ οψεσθε
και ερουνσιν υμιν ιδου ωδε ιδου εκει
ο χς μη απελθητε μηδε διωξητε
ωσπερ γαρ η αστραπη η αστραπτουσα
εκ της υπ ουνον εις την υπ ουνον λαμπει
ουτως εσται ο υς του ανου εν τη ημερα αυτου
πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και
αποδοκιμασθηναι απο της γενεας
ταυτης
και καθως εγενετο εν ταις ημεραις νωε
ουτως εσται και εν ταις ημεραις του
υυ του ανου ησθιον επινον εγαμουν
εγαμιζοντο αχρι ης ημερας εισηλθεν
νωε εις την κιβωτον και ηλθεν ο
κατακλυσμος και {απολεσεν /απωλεσεν } απαντας
ομοιως και ως εγενετο εν ταις ημεραις
λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επω
λουν εφυτευον ωκοδομουν η δε

Folio 227v [back to top](#)

ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων
εβρεξεν πυρ και θειον απ ουνου και
απωλεσεν απαντας κατα ταυτα
εσται η ημερα ο υς του ανου αποκα
λυπτεται
εν εκεινη τη ημερα ος εσται επι του
δωματος και τα σκευη αυτου εν τη
οικια μη καταβατω αραι αυτα και
ο εν τω αγρω ομοιως μη επιστρε
ψατω εις τα οπισω
μνημονευετε της γυναικος λωτ
ος εαν ζητηση την ψυχην αυτου
σωσαι απολεσει αυτην και ως εαν
απολεση αυτην ζωοποιηση αυτην

λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται
δυο επι κλινης μας εις παρα
ληφθησεται και ο ετερος αφεθησεται
δυο εσονται αληθουσαι επι το αυτο
μα παραληφθησεται και η ετερα
αφεθησεται
και αποκριθεντες λεγουσιν αυτω
που κε ο δε ειπεν αυτοις οπου το
πτωμα εκει συναχθησονται οι αετοι

Folio 228r [back to top](#)

: ελεγεν δε και παραβολην αυτοις προς το
δειν παντοτε προσευχεσθαι αυτους
και μη εκκακειν λεγων κριτης τις
ην εν τινι πολει τον θν μη φοβου
μενος και ανον μη εντρεπομενος
χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και
ηρχετο προς αυτον λεγουσα εκδικη
σον με απο του αντιδικου μου και
ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα δε
ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θν
ου φοβουμαι και ανον ουκ εντρεπομαι
δια γε το μη παρεχειν μοι κοπον την
χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα
μη εις τελος ερχομενη υποπιαζη με
ειπεν δε ο κς ακουσατε τι ο κριτης
της αδικιας λεγει ο δε θς ου μη
ποιηση την εκδικησιν των εκ
λεκτων αυτου των βοωντων
προς αυτον ημερας και νυκτος και
μακροθυμων επ αυτοις λεγω υμιν
οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων
εν ταχει πλην ο υς του ανου ελθων
αρα ευρησει την πιστιν επι της γης

Folio 228v [back to top](#)

ειπεν δε προς τινας τους πεποιθοτας
εφ εαυτοις οτι εισι δικαιοι και εξου
θενουντας τους λοιπους την πα
ραβολην ταυτην
ανοι δυο ανεβησαν εις το ιερον προσευ
ξασθαι ο εις φαρισαιος και ο ετερος
τελωνης ο φαρισαιος σταθεις
προς εαυτον ταυτα προσηυχετο
ο θς ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ
οι λοιποι των ανων αρπαγες α
δικοι μοιχοι η και ως ουτος ο τε
λωνης νηστευω δις του σαββατου
αποδεκατω παντα οσα κτωμαι
και ο τελωνης μακροθεν εστως ουκ η
θελεν ουδε τους οφθαλμους εις τον
ουνον επαραι αλλ ετυπτεν εις το στηθος

αυτου λεγων ο θς ιλασθητι μοι
τω αμαρτωλω λεγω υμιν κατεβη
ουτος δεδικαιωμενος εις τον οικον
αυτου η γαρ εκεινος οτι πας ο υψων
εαυτον ταπεινωθησεται ο δε τα
πεινων εαυτον υψωθησεται
προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη

Folio 229r [back to top](#)

ινα αυτων απτηται ιδοντες δε οι
μαθηται επετιμησαν αυτοις ο δε
ις προσκαλεσαμενος αυτα ειπεν
αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με
και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοι
ουτων εστιν η βασιλεια του θυ
αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται
την βασιλειαν του θυ ως παιδιον
ου μη εισελθη εις αυτην
εαι επηρωτησεν τις αυτον αρχων
λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιη
σας ζων αιωνιον κληρονομησω
ιπεν δε αυτω ο ις τι με λεγεις αγαθον
ουδεις αγαθος ει μη εις ο θς τας
εντολας οιδας μη μοιχευσης
μη φονευσης μη κλεψης μη ψευ
δομαρτυρησης τιμα τον προ σου
και την μορα σου ο δε ειπεν ταυτα
παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητας μου
ακουσας δε ταυτα ο ις ειπεν αυτω
ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεις
πωλησον και διαδος πτωχοις και
εξεις θησαυρον εν ουνω και δευρο
ακολουθει μοι

Folio 229v [back to top](#)

ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος εγενετο
ην γαρ πλουσιος σφοδρα
ιδων δε αυτον ο ις περιλυπον γενο
μενον ειπεν πως δυσκολως οι τα
χηματα εχοντες εισελευσονται εις
την βασιλειαν του θυ ευκοπωτερον
γαρ εστιν καμηλον δια τρυμαλιας
ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την
βασιλειαν του θυ εισελθειν
ειπον δε οι ακουσαντες και τις δυ
ναται σωθηναι ο δε ειπεν τα
αδυνατα παρα ανοις δυνατα εστιν
παρα τω θω
ειπεν δε πετρος ιδου ημεις αφηκαμεν
παντα και ηκολουθησαμεν σοι
ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν
οτι ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν

η γονεις η αδελφους η γυναικα
η τεκνα ενεκεν της βασιλειας
του θυ ος ου μη απολαβη πολλα
πλασιονα εν τω καιρω τουτω και
εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην
αιωνιον

Folio 230r [back to top](#)

παραλαβων δε τους δωδεκα ειπεν
προς αυτους ιδου αναβαινομεν εις
ιεροσολυμα και τελεσθησεται παντα
τα γεγραμμενα δια των προφητων
τω υω του ανου παραδοθησεται γαρ
τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται
και υβρισθησεται και εμπτυσθησεται
και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν
αυτον και τη ημερα τη τριτη ανα
στησεται
και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και
ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον
απ αυτων και ουκ εγινωσκον τα
λεγομενα
εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις
ιεριχω τυφλος τις εκαθητο
παρα την οδον προσαιτων ακου
σας δε οχλου διαπορευομενου
επυνθανετο τι ει τουτο απηγγειλαν
δε αυτω οτι ις ο ναζωραιος πα
ρερχεται και εβοησεν λεγων ιυ
υε δαδ ελεησον με και οι προα
γοντες επετιμων αυτω ινα σιωπηση

Folio 230v [back to top](#)

αυτος δε πολλω μαλλον εκραζε λεγων
υε δαδ ελεησον με σταθεις δε ο ις
εκελευσεν αυτον αχθηναι προς αυτον
εγγισαντος δε αυτου επηρωτησεν
αυτον λεγων τι σοι θελεις ποιησω
ο δε ειπεν κε ινα αναβλεψω και
ο ις ειπεν αυτω αναβλεψον η πι
στις σου σεσωκεν σε και παραχρημα
ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω
δοξαζων τον θν και πας ο λαος
ιδων εδωκεν αινον τω θω
: και εισελθων διηρχετο την ιεριχω
και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενος
ζακχαιος και αυτος ην αρχιτε
λωνης και ουτος ην πλουσιος
και εξητει ιδειν τον ιν τις εστιν
και ουκ εδυνατο απο του οχλου
οτι τη ηλικια μικρος ην και προσ
δραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκο

μοραιαν ινα ιδη αυτον οτι εκεινης
εμελλεν διερχεσθαι και ως ηλθεν
επι τον τοπον αναβλεψας ο ις ιδεν
αυτον και ειπεν προς αυτον ζακχαιε

Folio 231r [back to top](#)

σπευσας καταβηθι σημερον γαρ εν τω
οικω σου δει με μειναι και σπευσας
κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων
και ιδοντες αυτον παντες διεγογγυζον
λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι
εισηλθεν καταλυσαι σταθεις δε
ζακχαιος ειπεν προς τον κν ιδου
τα ημση των υπαρχοντων μου κε
διδωμι τοις πτωχοις και ει τινος τι
εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετρα
πλουν ειπεν δε προς αυτον ο ις οτι
σημερον σρια τω οικω τουτο εγενετο
καθοτι και αυτος υιος αβρααμ εστιν
ηλθεν γαρ ο υς του ανου ζητησαι και
σωσαι το απολωλος
ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεις
ειπεν παραβολην δια το εγγυς αυτον
ειναι ιλημ και δοκειν αυτους οτι πα
ραχρομη μελλει η βασιλεια του θυ
αναφαινεσθαι
ειπεν ουν ανος τις ευγενης επορευθη
εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω
βασιλειαν και υποστρεψαι

Folio 231v [back to top](#)

καλεσας δε δεκα δουλους εαυτου
εδωκεν αυτοις δεκα μνας και
ειπεν προς αυτους πραγματευ
σασθε εως ερχομαι οι δε πολιται
αυτου εμισουν αυτον και απεστει
λαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες
ου θελομεν τουτον βασιλευσαι ε
φ ημας και εγενετο εν τω επανελ
θειν αυτον λαβοντα την βασι
λειαν και ειπεν φωνηθηναι αυτω
τους δουλους τουτους οις εδωκεν
το αργυριον ινα γνω τις τι διε
πραγματευσατο παρεγενετο δε ο
πρωτος λεγων κε η μνας σου
προσειργασατο δεκα μνας
και ειπεν αυτω ευ αγαθε δουλε οτι
εν ελαχιστω πιστος εγενου ισθι
εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων
και ηλθεν ο δευτερος λεγων κε
η μνας σου εποιησεν πεντε μνας
ειπεν δε και τουτω και συ γινου

Folio 232r [back to top](#)

μνας σου ην ειχον αποκειμενην
εν σουδαριω εφοβουμην γαρ σε
οτι ανος ανστηρος ει αιρεις ο ου
κ εθηκας και θεριζεις ο ουκ ε
σπειρας λεγει δε αυτω εκ του στο
ματος σου κρινω σε πονηρε δουλε
ηδεις οτι εγω ανος ανστηρος ειμι
αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων
ο ουκ εσπειρα και δια τι ουκ εδωκας
το αργυριον μου επι τραπεζαν
και εγω ελθων συν τοκω αν ε
πραξα αυτο και τοις παρεστωσιν
ειπεν αρατε απ αυτου την μναν
και δοτε τω τας δεκα μνας εχοντι
και ειπον αυτω κε εχει δεκα μνας
λεγω γαρ υμιν οτι παντι τω εχοντι
δοθησεται απο δε του μη εχοντος
και ο εχει αρθησεται απ αυτου
πλην τους εχθρους μου εκεινους
τους μη θελησαντας με βασι
λευσαι επ αυτους αγαγετε ωδε
και κατασφαξατε εμπροσθεν μου
και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν

Folio 232v [back to top](#)

αναβαινων εις ιεροσολυμα
και εγενετο ως ηγγισεν εις βηθφαγη
και βηθανιαν προς το ορος το κα
λουμενον ελαιων απεστειλεν
δυο των μαθητων αυτου ειπων
υπαγετε εις την κατεναντι κωμην
εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον
δεδεμενον εφ ον ουδεις πωποτε
ανων εκαθισεν λυσαντες αυτον
αγαγετε και εαν τις υμας ερωτα
δια τι λυετε ουτως ερειτε αυτω
οτι ο κς αυτου χρειαν εχει
απελθοντες δε οι απεσταλμενοι
ευρον καθως ειπεν αυτοις λυον
των δε αυτων τον πωλον ειπον οι
κυριοι αυτου προς αυτους τι λυετε
τον πωλον οι δε ειπον ο κς αυτου
χρειαν εχει και ηγαγον αυτον προς
τον ιν και επιρριψαντες εαυτων
τα ιματια επι τον πωλον επεβι
βασαν τον ιν πορευομενου δε
αυτου υπεστρωννυον τα ιματια
αυτων εν τη οδω

εγγιζοντος δε αυτου ηδη προς τη κατα
βασει του ορους των ελαιων ηρξατο
απαν το πληθος των μαθητων αυτου
χαιροντες αινειν τον θν φωνη με
γαλη περι πασων ων ιδον δυναμεων
λεγοντες ευλογημενος ο ερχο
μενος βασιλευς εν ονοματι κυ
ειρηνη εν συνω και δοξα εν υψιστοις
και τινες των φαρισαιων απο του ο
χλου ειπον προς αυτον διδασκαλε
επιτιμησον τοις μαθηταις σου
αι αποκριθεις ειπεν αυτοις λεγω
υμιν οτι εαν ουτοι σιωπησωσιν
οι λιθοι κεκραξονται
και ως ηγγισεν ιδων την πολιν
εκλαυσεν επ αυτη λεγων οτι ει
εγnows και συ και γε εν τη ημερα σου
ταυτη τα προς ειρηνην σου νυν δε
εκρυβη απο οφθαλμων σου οτι
ηξουσιν ημεραι επι σε και περι
βαλουσιν οι εχροι σου χαρακα σοι
και περικυκλωσουσιν σε και συνε
ξουσιν σε παντοθεν και εδαφιουσιν σε

και τα τεκνα σου εν σοι
και ουκ αφησουσιν εν σοι λιθον επι
λιθω ανθ ων ουκ εγnows τον καιρον
της επισκοπης σου
και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκ
βαλειν τους πωλουντας εν αυτω
και αγοραζοντας λεγων αυτοις
γεγραπται ο οικος μου οικος προ
σευχης κληθησετε υμεις δε
αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων
και ην διδασκων το καθ ημεραν
εν τω ιερω οι δε αρχιερεις και
οι γραμματαις εξητουν αυτον
απολεσαι και οι πρωτοι του λαου
και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν
ο λαος γαρ απας εξεκρεματο
αυτου ακουων
: και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων
διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω
ιερω και ευαγγελιζομενου επεστη
σαν οι ιερεις και οι γραμματαις
συν τοις πρεσβυτεροις και ειπον
προς αυτον λεγοντες ειπε ημιν

εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η
τις εστιν ο δους σοι την εξουσιαν
ταυτην αποκριθεις δε ειπεν
προς αυτους επερωτησω υμας
καγω ενα λογον και ειπατε μοι
το βαπτισμα ιωαννου εξ ουνου ην
η εξ ανων οι δε συνελογισαντο
προς εαυτους λεγοντες οτι εαν
ειπωμεν εξ ουνου ερει δια τι ου
κ επιστευσατε αυτω εαν δε ει
πωμεν εξ ανων πας ο λαος κατα
λιθασει ημας πεπεισμενος
γαρ εστιν ιωαννην προφητην
ειναι και απεκριθησαν μη ει
δεναι ποθεν και ο ις ειπεν αυτοις
ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια
ταυτα ποιω
ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την
παραβολην ταυτην
ανος εφυτευσεν αμπελωνα και
εξεδοτο αυτον γεωργοις και απε
δημησεν χρονους ικανους και
εν καιρω απεστειλεν { προς τους / προς τους }

Folio 234v [back to top](#)

προς τους γεωργους δουλων ινα
απο του καρπου του αμπελωνος
δωσωσιν αυτω οι δε γεωργοι
δειραντες αυτον εξαπεστειλαν
κενον και προσεθετο πεμψαι ε
τερον δουλων οι δε κακεινον δει
ραντες και ατιμασαντες εξα
πεστειλαν κενον και προσεθετο
πεμψαι τριτον οι δε και τουτον
τραυματισαντες εξεβαλον
ειπεν δε ο κς του αμπελωνος
τι ποιησω πεμψω τον υν μου τον
αγαπητον ισως τουτον ιδοντες
εντραπησονται ιδοντες δε
αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο
προς εαυτους λεγοντες ουτος εστιν
ο κληρονομος δευτε αποκτεινω
μεν αυτον ινα ημων γενηται η
κληρονομια και εκβαλωντες
αυτον εξω του αμπελωνος απε
κτειναν τι ουν ποιησει αυτοις ο
κς του αμπελωνος ελευσεται
και απολεσει τους γεωργους τουτους

Folio 235r [back to top](#)

και δωσει τον αμπελωνα αλλοις

ακουσαντες δε ειπον μη γενοιτο
ο δε εμβλεψας αυτοις ειπεν τι ουν
εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον
ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες
ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας
πας ο πεσων επ εκεινον τον λιθον
συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση
λικμησει αυτον
και εξητησαν οι αρχιερεις και οι
γραμματεις επιβαλιν επ αυτον
τας χειρας εν αυτη τη ωρα και
εφοβηθησαν τον λαον εγνωσαν
γαρ οτι προς αυτους την παρα
βολην ταυτην ειπεν
και παρατηρησαντες απεστειλαν
εγκαθετους υποκρινομενους ε
αυτους δικαιους ειναι ινα επιλα
βωνται αυτου λογου εις το παρα
δουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια
του ηγεμονος και επηρωτησαν
αυτον λεγοντες διδασκαλε οι
δαμεν οτι ορθως λεγεις και δι
δασκεις και ου λαμβανεις προσωπον

Folio 235v [back to top](#)

αλλ επ αληθειας την οδον του
θυ διδασκεις εξεστιν ημιν καισαρι
φορον δουναι η ου κατανοησας
δε αυτων την πανουργιαν ειπεν
προς αυτους τι με πειραζετε
επιδειξατε μοι δηναριον τινος εχει
εικονα και επιγραφην αποκριθεν
τες δε ειπον καισαρος ο δε ειπεν
αυτοις αποδοτε ται vυν τα καισαρος
καισαρι και τα του θυ τω θω και
ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι αυτου ρη
ματος εναντιον του λαου και θαν
μασαντες επι τη αποκρισει αυτου
εσιγησαν
προσελθοντες δε τινες των σαδδου
καιων οι αντιλεγοντες αναστασιν
μη ειναι επηρωτησαν αυτον λε
γοντες διδασκαλε μωσης ε
γραψεν ημιν εαν τινος αδελφος
αποθανη εχων γυναικα και ουτος
ατεκνος αποθανη ινα λαβη ο α
δελφος αυτου την γυναικα και
εξαναστηση σπερμα τω αδελφω
αυτου επτα ουν αδελφοι εισαν και

Folio 236r [back to top](#)

ο πρωτος λαβων γυναικα απε

θανεν ατεκνος και ελαβεν ο
δευτερος την γυναικα και ουτος
απεθανεν ατεκνος και ο τριτος
ελαβεν αυτην ως αυτως ως
αυτως δε και οι επτα ου κατελιπον
τεκνα και απεθανον υστερον δε
παντων απεθανεν και η γυνη
εν τη ουν αναστασει τινος αυτων γι
νεται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην
γυναικα και αποκριθεις ειπεν αυτοις
ο ις οι υιοι του αιωνος τουτου γα
μουσιν και εκγαμισκονται οι δε
καταξιωθεντες του αιωνος εκεινου
τυχειν και της αναστασεως της
εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε
εκγαμιζονται ουτε γαρ αποθανειν
ετι δυνανται ισαγγελοι γαρ εισιν
και υιοι εισιν του θυ της αναστασεως
υιοι οντες οτι δε εγειρονται οι νεκροι
και μωσῃς ἐμηνύσεν ἐπὶ τῆς βατοῦ
ὡς λέγει κν τον θν ἄβρααμ και τον
θν ισαακ και τον θν ιακωβ ἥς δε

Folio 236v [back to top](#)

ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παν
τες γαρ αυτω ζωσιν αποκριθεντες
δε τινες των γραμματεων ειπον
διδασκαλε καλως ειπας
ουκ ετι δε ετολμων επερωταν αυτον
ουδεν
ειπεν δε προς αυτους πως λεγουσιν
τινες τον χν υν δαδ ειναι και αυτος
δαδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν
ο κς τω κω μου καθου εκ δεξιων μου
εως αν θω τους εχθρους σου υπο
ποδιον των ποδων σου δαδ ουν
κν αυτον καλει και πως υς αυτου εστιν
ακουοντος δε παντος του λαου
ειπεν τοις μαθηταις αυτου προσε
χετε απο των γραμματεων των
θελοντων περιπατειν εν στολαις
και φιλουντων τους ασπασμους εν
ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας
εν ταις συναγωγαις και πρωτοκλι
σιας εν τοις δειπνοις
οι κατεσθιουσι τας οικιας των χηρων
και προφασει μακρα προσευχονται
ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα

Folio 237r [back to top](#)

: αναβλεψας δε ιδεν τους βαλλοντας
τα δωρα αυτων εις το γαζοφυλακιον

πλουσιους ιδεν δε τινα και χηραν
πενιχραν βαλλουσαν εκει δυο λεπτα
και ειπεν αληθως λεγω υμιν οτι η
χηρα η πτωχη αυτη πλειον παντων
εβαλεν απαντες γαρ ουτοι εκ του
περισσευοντος αυτοις εβαλον εις τα
δωρα του θυ αυτη δε εκ του υστερη
ματος αυτης απαν τον βιον ον ειχεν
εβαλεν
και τινων λεγοντων περι του ιερου
οτι λιθοις καλοις και αναθημασιν
κεκοσμηται ειπεν ταυτα α θεω
ρειτε ελευσονται ημεραι εν αις
ουκ αφεθησεται λιθος επι λιθω
ος ου καταλυθησεται
επηρωτησαν δε αυτον λεγοντες δι
δασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και
τι το σημειον οταν μελλη ταυτα γι
νεσθαι ο δε ειπεν βλεπετε μη πλα
νηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι
τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι

Folio 237v [back to top](#)

και ο καιρος ηγγικεν μη ουν πορευ
θητε οπισω αυτων οταν δε ακου
σητε πολεμους και ακαταστασιας
μη πτοηθητε δει γαρ ταυτα γε
νεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεως
το τελος τοτε ελεγεν αυτοις ε
γερθησεται εθνος επι εθνος και
βασιλεια επι βασιλειαν σεισμοι
τε μεγαλοι κατα τοπους και λιμοι
και λοιμοι εσονται φοβητρα τε
και σημεια απ ουνου μεγαλα εσται
προ δε τουτων παντων επιβαλουσι
εφ υμας τας χειρας αυτων και
διωξουσι παραδιδοντες εις συ
ναγωγας και φυλακας αγομενους
επι βασιλεις και ηγεμονας ενε
κεν του ονοματος μου αποβησεται
δε υμιν εις μαρτυριον
θεσθε ουν εις τας καρδιας υμων
μη προμελεταν απολογηθηναι
εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σο
φιαν η ου δυνησονται αντειπειν
ουδε αντιστηναι παντες οι αντι

Folio 138r [back to top](#)

κειμενοι υμιν παραδοθησεσθε δε
και υπο γονεων και συγγενων και
φιλων και αδελφων και θανα
τωσουσιν εξ υμων και εσεσθε μι

σουμενοι δια το ονομα μου υπο
παντων και θριξ εκ της κεφα
λης υμων ου μη αποληται εν τη
υπομονη υμων κτησασθε τας
ψυχας υμων
οταν δε ιδητε κυκλουμενην την
στρατοπεδων την ιλημ τοτε
γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις
αυτης
τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν
εις τα ορη και οι εν μεσω αυτης
εκχωρειτωσαν και οι εν ταις
χωραις μη εισερχεσθωσαν εις
αυτην οτι ημεραι εκδικησεως
αυται εισιν του πλησθηναι παντα
τα γεγραμμενα
ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και
ταις θηλαζουσαις εν εκειναις
ταις ημεραις

Folio 238v [back to top](#)

εσται γαρ αναγκη {απ/[deletion]} γαλη επι της γης
και οργη εν τω λαω τουτω
και πεσουνται στοματι μαχαιρας
και αιχμαλωτισθησονται εις παντα
τα εθνη και ιλημ εσται πατου
μενη υπο εθνων αχρι πληρω
θωσιν καιροι εθνων
και εσται σημεια εν ηλιω και σεληνη
και αστροις και επι της γης συ
νοχη εθνων εν απορια ηχουσης
θαλασσης και σαλου αποψυχον
των ανων απο φοβου και προσ
δοκias των επερχομενων τη
οικουμενη αι γαρ δυναμεις των
ουνων σαλευθησονται
και τοτε οψονται τον υιον του ανου
ερχομενον εν νεφελη μετα δυ
ναμεως και δοξης πολλης
αρχομενων δε τουτων γινεσθαι
ανακυψατε και επαρατε τας
κεφαλας υμων διο τι εγγιζει
η απολυτρωσις υμων
και ειπεν παραβολην αυτοις

Folio 239r [back to top](#)

ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα
οταν προβαλωσιν ηδη προβλεποντες
αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυς
το θερος εστιν ουτω και υμεις οταν
ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε
οτι εγγυς εστιν η βασιλεια του θυ

αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθῃ
ἡ γενεα αὐτῆ εως αν παντα γενηται
ο ουνος και ἡ γῆ παρελευσονται οἱ δε
λογοι μου ου μη παρελθωσιν
προσεχετε δε εαυτοις μηποτε βαρη
θωσιν υμων αι καρδιαι εν κραιπαλῃ
και μεθη και μεριμναις βιωτικαις
και εφνιδιος εφ υμας επιστη ἡ ἡμερα
εκεινη ως παγίς γαρ επελευσεται επι
παντας τους καθημενους επι προ
σωπον πασης της γῆς
αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεο
μενοι ινα καταξιωθητε εκφυγειν
παντα ταυτα τα μελλοντα γινεσθαι
και σταθῆναι εμπροσθεν του υυ του
ανου
ἡν δε τας ἡμερας εν τῷ ιερῷ διδασκων

Folio 239v [back to top](#)

τας δε νυκτας εξερχομενος ἡυλι
ζετο εις το ορος το καλουμενον ελαιων
και πας ο λαος ωρθριζεν προς
αυτον εν τῷ ιερῷ ακουειν αὐτου
: ἡγγιζεν δε ἡ εορτη των αζυμων ἡ
λεγομενη πασχα
και εξητουν οἱ αρχιερεῖς και οἱ γραμ
ματεις το πως ανελωσιν αὐτον
εφοβουντο γαρ τον λαον
εισηλθεν δε σατανas εις ιουδαν
τον επικαλουμενον ισκαριωτην
οντα εκ του αριθμου των δωδεκα
και απελθων συνελαλησεν τοις
αρχιερευσιν και στρατηγοις το
πως αὐτον παραδω αὐτοις και
εχαρησαν και συνεθεντο αὐτῷ
αργυριον δουναι και εξωμολογησεν
και εξητει ευκαιριαν του παρα
δουναι αὐτον αὐτοις ατερ οχλου
ἦλθεν δε ἡ ἡμερα των αζυμων
εν ἡ εδει θυεσθαι το πασχα και
απεστειλεν πετρον και ιωαννην ει
πων πορευθεντες ετοιμασατε

Folio 240r [back to top](#)

ἡμιν το πασχα ινα φαγωμεν οἱ δε
ειπον αὐτῷ που θελεις ετοιμασομεν
ο δε ειπεν αὐτοις ιδου εισελθοντων
υμων εις την πολιν συναντησει υμιν
ανος κεραμιον υδατος βασταζων
ακολουθησατε αὐτῷ εις την οικιαν
ου εισπορευεται και ερειτε τῷ οἰκο
δεσποτη της οικιας λεγει σοι ο διδα

σκαλος που εστιν το καταλυμα
οπου τω πασχα μετα των μαθητων μου
φαγω κακεινος υμιν δειξει αναγαιον
μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε
απελθοντες δε ευρον καθως ειρηκεν
αυτοις και ητοιμασαν το πασχα
και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και
οι δωδεκα αποστολοι συν αυτω
και ειπεν προς αυτους επιθυμια
επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν
μεθ υμων πρωτου παθειν
λεγω γαρ υμιν οτι ουκετι ου μη φαγω
εξ αυτου εως οτου πληρωθη εν τη
βασιλεια του θυ και δεξαμενος ποτη
ριον ευχαριστησας ειπεν λαβετε τουτο

Folio 240v [back to top](#)

και διαμερισατε εαυτοις λεγω γαρ
υμιν οτι ου μη πω απο του νυν
απο γεννηματος της αμπελου
εως οτου η βασιλεια του θυ ελθη
και λαβων αρτον ευχαριστησας
εκλασεν και εδωκεν αυτοις
λεγων τουτο εστι το σωμα μου το
υπερ υμων διδομενον τουτο
ποιειτε εις την εμην αναμνησιν
ως αυτως και το ποτηριον μετα το
δειπνησαι λεγων τουτο το ποτη
ριον η καινη διαθηκη εν τω αι
ματι μου το υπερ υμων εκχυνο
μενον
πλην ιδου η χειρ του παραδιδον
τος με μετ εμου επι της τραπε
ζης και ο μεν υς του ανου πο
ρευεται κατα το ωρισμενον
πλην ουαι τω ανω εκεινω δι ου
παραδιδοται
και αυτοι ηρξαντο συζητειν προς
εαυτους το τις αρα ειη εξ αυτων
ο τουτο μελλων πρασσειν

Folio 241r [back to top](#)

εγενετο δε και φιλονεικια εν αυτοις
το τις αυτων δοκει ειναι μειζων
ο δε ειπεν αυτοις οι βασιλεις των
εθνων κυριευουσιν αυτων και
οι εξουσιαζοντες αυτων ευεργετα
καλουνται υμεις δε ουχ ουτως
αλλ ο μειζων εν υμιν γενεσθω
ως ο νεωτερος και ο ηγουμενος
ω ο διακονων
τις γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο

διακονων ουχι ο ανακειμενος
εγω δε ειμι εν μεσω υμων ως ο δια
κωνων υμεις δε εστε οι {διαμεμο
νηκοτες /διαμεμε
νηκοτες } μετ εμου εν τοις πειρασ
μοις μου καγω διατιθεμαι υμιν
καθως διεθετο μοι ο πηρ μου βασι
λειαν ινα εσθιητε και πνητε
επι της τραπεζης μου εν τη βασι
λειαν μου
και καθισεσθε επι θρονων κρινοντες
τας δωδεκα φυλας του ιηλ
ειπεν δε ο κς σιμων σιμων ιδου ο
σατανας εξητησατο υμας του

Folio 241v [back to top](#)

σινιασαι ως τον σιτον εγω δε ε
δεηθην περι σου ινα μη εκλει
πη η πιστις σου
και συ ποτε επιστρεψας στηριξον
τους αδελφους σου
ο δε ειπεν αυτω κε μετα σου ετοι
μος ειμι και εις φυλακην και
εις θανατον πορευεσθαι
ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου μη
φωνηση σημερον αλεκτωρ
πριν η τρις απαρνησει μη ειδε
ναι με
και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα
υμας ατερ βαλλαντιου και
πηρας και υποδηματων
μη τινος υστερησατε οι δε
ειπον ουθενος ειπεν ουν αυτοις
αλλα νυν ο εχων βαλλαντιον
αρατω ομοιως και πηραν
και ο μη εχων πολησει το ιμα
τιον αυτου και αγορασει μαχαιραν
λεγω γαρ υμιν οτι ετι τουτο το
γεγραμμενον δει τελεσθηναι

Folio 242r [back to top](#)

εν εμοι το και μετα ανομων ελο
γισθη και γαρ τα περι εμου τε
λος εχει
οι δε ειπον κε ιδου μαχαιραι ωδε
δυο ο δε ειπεν αυτοις ικανον εστιν
και εξελθων επορευθη κατα το ε
θος εις το ορος των ελαιων ηκο
λουθησαν δε αυτω και οι μαθηται
αυτου
γενομενος δε επι του τοπου ειπεν
αυτοις προσευχεσθε μη εισελ

θειν εις πειρασμον
και αυτος απεσπασθη απ αυτων
ωσει λιθου βολην και θεις τα
γονατα προσηυχετο λεγων
περ ει βουλει παρενεγκειν το πο
τηριον τουτο απ εμου πλην
μη το θελημα μου αλλα το σον
γινεσθω
ωφθη δε αυτω αγγελος απ ουνου ενι
σχυων αυτον και γενομενος εν α
γωνια εκτενεστερον προσηυχετο
εγενετο δε ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι

Folio 242v [back to top](#)

αιματος καταβαινοντες επι την γην
και αναστας απο της προσευχης
και ελθων προς τους μαθητας
ευρεν αυτους κοιμωμενους απο
της λυπης και ειπεν αυτοις τι
καθευδετε ανασταντες προσευ
χεσθε ινα μη εισελθητε εις πει
ρασμον
ετι δε αυτου λαλουντος ιδου οχλος
και ο λεγομενος ιουδας εις των
δωδεκα προηρχετο αυτους
και ηγγισεν τω ιω φιλησαι αυτον
τουτο γαρ σημειον δεδωκει αυτοις
ον αν φιλησω αυτος εστιν ο δε ις
ειπεν αυτω ιουδα φιληματι
τον υν του ανου παραδιδως
ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον
ειπον αυτω κε ει παταξομεν
εν μαχαिरα και επαταξεν εις
τις εξ αυτων τον δουλον του αρ
χιερως και αφειλεν αυτου το
ους το δεξιον
αποκριθεις δε ο ις ειπεν εατε

Folio 243r [back to top](#)

εως τουτου και απσμενος του ω
τιου αυτου ιασατο αυτον
ειπεν δε ο ις προς τους παραγενο
μενους επ αυτον αρχιερεις και
στρατηγους του ιερου και πρεσ
βυτερους ως επι ληστην εξελη
λυθατε μετα μαχαιρων και ξυλων
καθ ημεραν οντος μου μεθ υμων
εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τας
χειρας επ εμε αλλα αυτη υμων
εστιν η ωρα και η εξουσια του σκοτους
συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και
εισηγαγον αυτον εις τον οικον του αρ

χιερεως
ο δε πετρος ηκολουθει μακροθεν
αψαντων δε πυρ εν μεσω της αυλης
και συγκαθισαντων αυτων εκα
θητο ο πετρος εν μεσω αυτων
ιδουσα δε αυτον παιδισκη τις καθη
μενον προς το φως και ατενισασα
αυτω ειπεν και ουτος συν αυτω ην
ο δε ηρνησατο λεγων γυναι ουκ οίδα
αυτον

Folio 243v [back to top](#)

και μετα βραχυ ετερος ιδων αυτον
εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετρος
ειπεν ανε ουκ ειμι και διαστασης
ωσει ωρας μιας αλλος τις δι
ισχυριζετο λεγων επ αληθειας
και ουτος μετ αυτου ην και γαρ
γαλιλαιος εστιν ειπεν δε ο πετρος
ανε ουκ οίδα ο λεγεις
και στραφεις ο κς ενεβλεψεν τω
πετρω και υπεμνησθη ο πετρος
του λογου του κυ ως ειπεν αυτω
οτι πριν αλεκτορα φωνησαι
απαρνηση με τρεις και εξελθων
εξω ο πετρος εκλαυσεν πικρως
και οι ανδρες οι συνεχοντες τον ιν
ενεπαιζον αυτω δεροντες
και περικαλυψαντες αυτον ε
τυπτον αυτου το προσωπον και
επηρωτων αυτον λεγοντες
προφητευσον τις εστιν ο παι
σας σε και ετερα πολλα βλασφη
μουντες ελεγον εις αυτον
και ως εγενετο ημερα συνηχθη το

Folio 244r [back to top](#)

πρεσβυτερειον του λαου αρχιε
ρεις και γραμματαις και ανη
γαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων
λεγοντες ει συ ει ο χς ειπε ημιν
εαιπεν δε αυτοις εαν υμιν ειπω
ου μη πιστευσητε εαν δε και ερω
τησω ου μη αποκριθητε μοι η
απολυσητε απο του νυν εσται
ο υς του ανου καθημενος εκ δε
ξίων της δυναμεως του θυ
ειπεν δε παντες συ ουν ει ο υς του θυ
ο δε προς αυτους εφη υμεις λε
γετε οτι εγω ειμι
οι δε ειπον τι ετι χρειαν εχομεν
μαρτυριας αυτοι γαρ ηκουσαμεν

απο του στοματος αυτου
: και ανασταν απαν το πληθος αυτων
ηγαγον αυτον επι τον πιλατον
ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου
λεγοντες
τουτον ευρομεν διαστρεφοντα
το εθνος ημων και κωλυοντα
καισαρι φορους διδοναι λεγοντα

Folio 244v [back to top](#)

εαυτον [—]χ^ν βασιλεα ειναι
ο δε πιλατος επερωτησεν αυτον
λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων
ο δε αποκριθεις αυτω εφη συ λεγεις
ο δε πιλατος ειπεν προς τους αρχι
ερεις και τους οχλους ουδεν ευ
ρισκω αιτιον εν τω ανω τουτω
οι δε επισχυον λεγοντες οτι ανασειει
τον λαον διδασκων καθ ολης της
ιουδαιας αρξαμενος απο της γαλι
λαιας εως ωδε πιλατος δε ακου
σας γαλιλαιαν επηρωτησεν ει ο ανος
γαλιλαιος εστιν και επιγνους οτι
εκ της εξουσιας ηρωδου εστιν ανε
πεμψεν αυτον προς ηρωδην οντα
και αυτον εν ιεροσολυμοις εν ταυ
ταις ταις ημεραις ο δε ηρωδης
ιδων τον ιν εχαρη λιαν ην γαρ
θελων εξ ικανου ιδειν αυτον δια
το ακουειν πολλα περι αυτου και
ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυ
του γινομενον επηρωτα δε αυτον
εν λογοις ικανοις αυτος δε ουδεν

Folio 245r [back to top](#)

απεκρινατο αυτω
ειστηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμ
ματεις ευτωνως κατηγορουντες αυτου
εξουθενησας δε αυτον ο ηρωδης συν
τοις στρατευμασιν αυτου και εμ
παιξας περιβαλων αυτον εσθητα
λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω
πιλατω εγενοντο δε φιλοι ο τε
πιλατος και ο ηρωδης εν αυτη τη η
μερα μετ αλληλων προυπηρχον
γαρ εν εχθρα οντες προς εαυτους
πιλατος δε συγκαλεσαμενος τους
αρχιερεις και τους αρχοντας και
τον λαον ειπεν προς αυτους
προσηνεγκατε μοι τον ανον τουτον
ως αποστρεφοντα τον λαον και ιδου
εγω ενωπιον υμων ανακρινας

ουδεν ευρον εν τω ανω τουτω αιτιον
ων κατηγορειτε κατ αυτου
αλλ ουδε ηρωδης ανεπεμψα γαρ
υμας προς αυτον και ιδου ουδεν
αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον
εν αυτω παιδευσας ουν αυτον απολυσω

Folio 245v [back to top](#)

αναγκην δε ειχεν απολυειν αυτοις
κατα εορτην ενα
ανεκραξαν δε παμπληθει λεγοντες
αιρε τουτον απολυσον δε ημιν βα
ραββαν οστις ην δια στασιν τινα
γενομενην εν τη πολει και φονον
βεβλημενος εις φυλακην
παλιν ουν ο πιλατος προσεφωνησεν
θελων απολυσαι τον ιν
οι δε επεφωνουν λεγοντες σταυρωσον
σταυρωσον αυτον
ο δε τριτον ειπεν προς αυτους τι γαρ
κακον εποιησεν ουτος ουδεν αιτιον
θανατου ευρον εν αυτω παιδευσας
ουν αυτον απολυσω
οι δε επεκειντο φωναις μεγαλαις
αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι
και κατισχυον αι φωναι αυτων και
των αρχιερεων
ο δε πιλατος επεκρινεν γενεσθαι
το αιτημα αυτων απελυσεν δε
αυτοις τον δια στασιν και φονον βε
βλημενον εις την φυλακην ον η

Folio 246r [back to top](#)

τουντο τον δε ιν παρεδωκεν
τω θεληματι αυτων
και ως απηγαγον αυτον επιλαβο
μενοι σιμωνος τινος κυρηναιου
ερχομενου απ αγρου επεθηκαν
αυτω τον στρον φερειν οπισθεν του ιω
ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος
του λαου και γυναικων αι και εκο
πποντο και εθρηνουν αυτον
στραφεις δε προς αυτας ο ις ειπεν
θυγατερες ιλημ μη κλαιετε επ εμε
πλην εφ εαυτας κλαιετε και επι
τα τεκνα υμων οτι ιδου ερχονται
ημεραι εν αις ερουσιν {μακαριει /μακαριαι }
αι στειραι και κοιλιαι αι ουκ εγενησαν
και μαστοι οι ουκ εθηλασαν τοτε
αρξονται λεγειν τοις ορεσιν πεσετε
εφ ημας και τοις βουνοις καλυ
ψατε ημας οτι ει εν τω υγρω ξυλω

ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται
{ηγοντο /ηγον} δε και ετεροι δυο κακουργοι
συν αυτω αναιρεθηναι
και οτε απηλθον επι τον τοπον τον

Folio 246v [back to top](#)

καλουμενον κρανιον εκει εσταυρω
σαν αυτον
και τους κακουργους ον μεν εκ δεξιων
ον δε εξ αριστερων
ο δε ις ελεγεν περ αφες αυτοις ου γαρ
οιδασι τι ποιουσι
διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου
εβαλον κληρον και εισηκει ο λαος
θεωρων
εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες
συν αυτοις λεγοντες αλλους εσωσεν
σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν ο χς
ο του θυ εκλεκτος
ενεπαιζον δε αυτω και οι στρατιωται
προσερχομενοι και οξος προσ
φεροντες αυτω και λεγοντες ει συ
ει ο βασιλευς των ιουδαιων σω
σον σε αυτον
ην δε και επιγραφη γεγραμμενη ε
π αυτω γραμμασιν ελληνικοις
και ρωμαικοις και εβραικοις
ουτος εστιν ο βασιλευς των ιουδαιων
εις δε των κρεμασθεντων κακουργων

Folio 147r [back to top](#)

εβλασφημει αυτον λεγων ει συ ει ο χς
σωσον σεαυτον και ημας
αποκριθεις δε ο ετερος επετιμα αυτω
λεγων ουδε φοβη συ τον θν
οτι εν τω αυτω κριματι ει και η
μεις μεν δικαιως αξια γαρ ων
επραξαμεν απολαμβανομεν ου
τος δε ουδεν ατοπον επραξεν και
ελεγεν τω ιω μνησθητι μου κε
οταν {ελθεις /ελθης} εν τη βασιλεια σου
και ειπεν αυτω ο ις αμην λεγω σοι
σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω
ην δε ωσει ωρα εκτη και σκοτος
εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας
ενατης και εσκοτισθη ο ηλιος
και εσχισθη το καταπετασμα του ναου
μεσον
και φωνησας φωνη μεγαλη ο ις ειπεν
περ εις χειρας σου παραθησομαι το
πνα μου και ταυτα ειπων εξεπνευσεν
ιδων δε ο εκατονταρχος το γενομενον

Folio 247v [back to top](#)

και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι
επι την θεωριαν ταυτην θεωρουντες
τα γενομενα τυποντες αυτων τα
στηθη υπεστρεφον
ειστηκεισαν δε παντες οι γνωστοι
αυτου μακροθεν και γυναικες αι
συνακολουθησασαι αυτω απο της
γαλιλαιας ορωσαι ταυτα
και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευ
της υπαρχων ανηρ αγαθος και
δικαιος ουτος ουκ ην συνκατατε
θειμενος τη βουλη και τη πραξει
αυτων απο αριμαθειας πολεως
των ιουδαιων ος και προσεδεχετο
και αυτος την βασιλειαν του θυ
ουτος προσελθων τω πιλατω η
τησατο το σωμα του ιυ
και καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο
εν σινδονι και εθηκεν αυτο εν
μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεπω
ουδεις κειμενος
και ημερα ην παρασκευη και σαβ
βατον επεφωσκεν κατακολουθη

Folio 248r [back to top](#)

σασαι δε γυναικες αιτινες ησαν
συνεληλυθυιαι αυτω εκ της γαλι
λαιας εθεασαντο το μνημειον
και ως ετεθη το σωμα αυτου
υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρω
ματα και μυρα και το μεν σαβ
βατον ησυχασαν κατα την εν
τολην
: τη δε μια των σαββατων ορθρου
βαθεως ηλθον επι το μνημα
φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα
και τινες συν αυταις ευρον δε τον
λιθον αποκεκυλισμενον απο
του μνημειου και εισελθουσαι
ουχ ευρον το σωμα του κυ ιυ
και εγενετο εν τω διαπορεισθαι αυτας
περι τουτου και ιδου ανδρες δυο
επεστησαν αυταις εν εσθησεσιν
αστραπτουσαις
εμφοβων δε γενομενων αυτων
και κλινουσων το προσωπον εις την
γην ειπον προς αυτας τι ζητειτε
τον ζωντα μετα των νεκρων

ουκ εστιν ωδε αλλ ηγερθη μνησθητε
ως ελαλησεν υμιν ετι ων εν τη γα
λιλαια λεγων οτι δει τον υν του
ανου παραδοθηναι εις χειρας ανων
αμαρτωλων και σταυρωθηναι
και τη τριτη ημερα αναστηναι και
εμνησθησαν των ρηματων αυτου
και υποστρεψασαι απο του μνημειου
απηγγειλαν παντα ταυτα τοις εν
δεκα και πασι τοις λοιποις
ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και
ιωαννα και μαρια η ιακωβου και
αι λοιπαι συν αυταις ελεγον προς
τους αποστολους ταυτα και εφα
νησαν ενωπιον αυτων ως ει ληρος
τα ρηματα αυτων και ηπιστουν
αυταις
ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το
μνημειον και παρακυψας βλεπει τα
οθονια κειμενα μονα και απηλθεν
προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος
και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευο
μενοι εν αυτη τη ημερα εις κωμην

απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο
ιλημ η ονομα εμμαους και αυτοι
ωμιλουν προς αλληλους περι
παντων των συμβεβηκοτων
τουτων και εγενετο εν τω ομιλειν
αυτους και συζητειν και αυτος ο ις
εγγισας συνεπορευετο αυτοις οι δε
οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του
μη επιγνωναι αυτον ειπεν δε προς
αυτους τινες οι λογοι ουτοι ους αντι
βαλλετε προς αλληλους περιπα
τουντες και εστε σκυθρωποι
αποκριθεις {ο /δε } ις ω ονομα κλεοπας
ειπεν προς αυτον συ μονος παροι
κεις ιλημ και ουκ εγnows τα γενο
μενα εν αυτη εν ταις ημεραις
ταυταις και ειπεν αυτοις ποια
οι δε ειπον αυτω τα περι ιω του να
ζωραιοι ος εγενετο ανηρ προφητης
δυνατος εν εργω και λογω εναν
τιον του θυ και παντος του λαου
οπως τε παρεδωκαν αυτον οι αρχι
ερεις και οι αρχοντες ημων εις

κριμα θανατου και εσταυρωσαν
αυτον ημεις δε ηλπίζομεν οτι
αυτος εστιν ο μελλων λυτρουσθαι
τον ιηλ αλλα γε συν πασιν τουτοις
τριτην ταυτην ημεραν αγει
σημερον αφ ου ταυτα εγενετο
αλλα και γυναικες τινες εξ ημων
εξεστησαν ημας γενομεναι ορ
θραι επι το μνημειον και μη ευ
ρουσαι το σωμα αυτου ηλθον
λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων
εορακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην
και απηλθον τινες των συν ημιν
επι το μνημειον και ευρον ουτως
καθως και {ει / αι } γυναικες ειπον αυτον
δε ουκ ιδον και αυτος ειπεν προς
αυτους ω ανοητοι και βραδεις τη
καρδια του πιστευειν επι πασιν
οις ελαλησαν οι προφηται ουχι
ταυτα εδει παθειν τον χν και
εισελθειν εις την δοξαν αυτου και
αρξαμενος απο μωσεως και απο
παντων των προφητων διηρμη

Folio 250r [back to top](#)

νευεν αυτοις εν πασαις ταις γραφαις
τα περι εαυτου και ηγγισαν εις την
κωμην ου επορευοντο και αυτος
προσεποιετο πορρωτερω πορευ
εσθαι και παρεβιασαντο αυτον
λεγοντες μεινον μεθ ημων οτι
προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν η
ημερα και εισηλθεν του μειναι
συν αυτοις και εγενετο εν τω κατα
κλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων
τον αρτον ευλογησεν και κλασας
επεδιδου αυτοις αυτων δε διη
νοιχθησαν οι οφθαλμοι και επε
γνωσαν αυτον και αυτος αφαντος
εγενετο απ αυτων και ειπον προς
αλληλους ουχι η καρδια ημων
καιομενη ην εν ημιν ως ελαλει
ημιν εν τη οδω και ως διηνοιγεν
ημιν τας γραφας και ανασταντες
αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιλημ
και ευρον συνηθροισμενους τους
ενδεκα και τους συν αυτοις λε
γοντας οτι ηγερθη ο κς οντως

Folio 250v [back to top](#)

και ωφθη σιμωνι και αυτοι εξη

γουντο τα εν τη οδω και ως ε
γνωσθη αυτοις εν τη κλασει του
αρτου
ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτος
ο ις εστη εν μεσω αυτων και λεγει
αυτοις ειρηνη υμιν πτοηθεντες
δε και εμφοβοι γενομενοι εδο
κουν πνα θεωρειν και ειπεν αυτοις
τι τεταραγμενοι εστε και δια τι
διαλογισμοι αναβαινουσιν εν ταις
καρδιαις υμων ιδετε τας χει
ρας μου και τους ποδας μου οτι
αυτος εγω ειμi ψηλαφησατε με
και ιδετε οτι πνα σαρκα και ο
στεα ουκ εχει καθως εμε θεωρειτε
εχοντα και τουτο ειπων επεδει
ξεν αυτοις τας χειρας και τους πο
δας
ετι δε απιστουντων αυτων απο της
χαρας και θαυμαζοντων ειπεν
αυτοις εχετε τι βρωσιμον ενθαδε
οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οππου

Folio 251r [back to top](#)

μερος και απο μελισσιου κηριου
και λαβων ενωπιον { αυτον / αυτων } εφαγεν
{ και τα επιλοιπα εδωκεν αυτοις / }
ειπεν δε αυτοις ουτοι οι λογοι ους
ελαλησα προς υμας ετι ων συν
υμιν οτι δει πληρωθηναι παντα
τα γεγραμμενα εν τω νομω μου
σεως και προφηταις και ψαλμοις
περι εμου τοτε διηνοιξεν αυτων
τον νουν του συνιεναι τας γραφας
και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται
και ουτως εδει παθειν τον χν
και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη
ημερα και κηρυχθηναι επι τω ο
νοματi αυτου μετανοιαν και αφεσιν
αμαρτιων εις παντα τα εθνη
αρξαμενον απο ιλημ υμεις δε
εστε μαρτυρες τουτων και ιδου εγω
αποστελλω την επαγγελιαν του
πρς μου εφ υμας υμεις δε καθi
σατε εν τη πολει ιλημ εως { ου / ου } εν
δυσησθε δυναμιν εξ υψους
εξηγαγεν δε αυτους εξω εως εις βη

Folio 251v [back to top](#)

θανιαν και επαρας τας χειρας
αυτου ευλογησεν αυτους
και εγγενετο εν τω ευλογειν αυτον

αυτους διεστη απ αυτων και ανε
φερετο εις τον ουνον και αυτοι
προσκυνησαντες αυτον υπεστρε
ψαν εις ιλημ μετα χαρας μεγα
λης και εισαν δια παντος εν τω
ιερω αιουντες και ευλογουν
τες τον θν αμην
ευαγγελιον κατα λουκαν
το κατα λουκαν ευαγγελιον εξεδοθη
μετα χρονους ιε της χυ ανα
ληψεως
